

Utopia

Studentavisa i Tromsø

Nr. 4 16. mars 1993 17. årgang

Spente forhold på universitetene i NordIrland

Tromsøstudenten Ole T. Mangen tar en del av sitt hovedfag i Dublin. Han forteller om forholdene på et universitet i Belfast og om konflikten forøvrig i dette turbulente området.

Side 8 og 9

HAM

Så er det klart for hovedallmøte igjen. Blant mange lange og tunge saker står også HAMs framtid på dagsorden torsdag 18. mars.

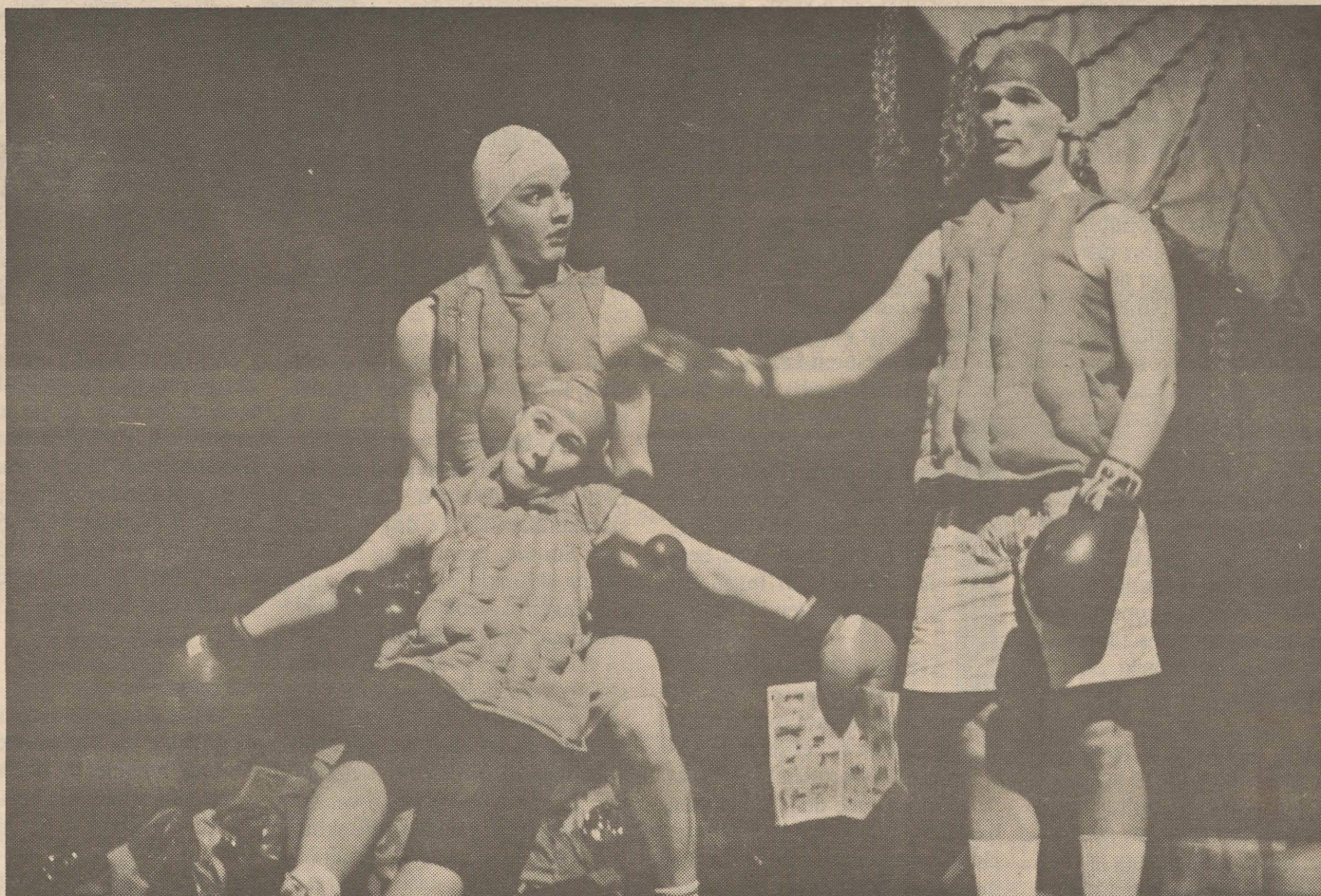
Side 4

Bob Dylan

Han er mannen som fundamenterte rocken som voksen stilart. Han har skrevet mere enn et halvt tusen sanger. Han har sunget det meste fra akkustisk samfunnsprotest, til country med Johnny Cash. Han ga ut tidenes første dobbeltalbum.

Møt Bob Dylan på side 14 og 15.

FLOTT REVY

Ann Helen Erichsen, Øyvind Hilmarsen og Sveinung Hagen morer publikum til de store høyder som Ole Klemetsens tre hjerneceller.

Foto: Laila Olava Unhjem

UKA er reddet av revyen. Skuespillerene gjør en kjempeinnsats, flere av numrene er steike morsomme, og musikken er upå-

klagelig. UKA-93 har lagt vel til havn med en ledende rednings-skøyte.

Les om preieren side 13.

Lena Aarkoll, Jørn Fauske og Torunn Petersstølen koser seg på en av Fjellgruppas turer.

Foto: Kjetil Longva

Fjellet lokker

Sola er tilbake på himmelen. Påska nærmer seg. Tiden er inne for å være ute.

Vi presenterer Fjellgruppa i TSI og forskjellige syn på skia og turen og friluftslivet på sidene 2, 10 og 12.

To språk

8. mars er over for i år. Kvinnene har feiret en årelang kamp for økt respekt og like rettigheter. Likevel er det langt igjen før vi kan kalle de to kjønn likestilte. En av grunnene til dette er kommunikasjonsproblemene som kan oppstå mellom dem.

Det finnes to språk i Norge; et guttespråk og et jentespråk.

Mange gutter har en tendens til å snakke direkte og bombastisk, og til å avbryte andre. Jenter er generelt mer forsiktige, redde for å skryte av seg selv eller være brautende. Mange er også flinkere å lytte enn gutter.

Når gutter og jenter kommuniserer, oppstår det lett en situasjon der jentene ikke slipper til og blir forstått. Og blir man ikke forstått har man lettere for å tie enn å ta opp kampen. Jentene kan da fort føle seg overhørt og overkjørt.

Konsekvensen av dette blir at samfunnet får et feil bilde av jentene, de blir mindre synlige. De får ikke nok oppmerksomhet og respons i forhold til deres innsikt og kunnskap.

Det er påvist at kvinner stiller strengere krav til seg selv enn guttene gjør før de søker en stilling, påtar seg et verv eller uttaler seg i store forsamlinger. Dette skulle tilsa at de generelt er bedre kvalifisert. Likevel har mange gutter i utgangspunktet en nedlatende og belærende holdning til jenter.

Jentene tar dette på forskjellige måter. De kan godta det, fordi de tror guttene virkelig har mer å fare med enn dem, eller fordi de ikke vil være høyrestet, brautende og avbrytende.

Et annet alternativ er å kommunisere på guttenes premisser, med fare for å være hurpete. Da mister vi et språk.

Telemarksvingen - motehysteri og kulturkollisjon

Treski, vadmelsnikkers, lusekofte - symbolet på det norske. Kjenne snøspruten i andletet, medan skiene flyt i laussnøen på veg nedover eit brattheng. For mange er dette den fullkomne naturopplevinga. Kjensle av å identifisere seg med fjellet. For andre er det eit spørsmål om å vere med på vår tids fjellmote, telemarksvingen. Telemarkteknikken er eit motespørsmål. Skal ein halde seg på bane må ein kunne denne teknikken.

Utstyret må vere på topp, ellers er det berre å gi opp i utgangspunktet. Klart ein må kunne "telemark" før ein legg ut på fjelltur. Burde vore eit krav - Fjellvetsregel nummer 10. Det er viktig å gå kurs, slik at ein lærer seg denne teknikken skikkeleg. Skal ein imponere, må det vere ein viss form for stil over svingane. Det hastar med å få lære denne teknikken. Ingen veit kor lenge moten vil vare.

KRONIKK

Gammal teknikk

Forøvrig er denne svingteknikken godt over hundre år gamal, men det er først de siste åra det har vorte eit krav om at "alle" må kunne den. Skisporten har lange tradisjonar i Noreg. Heilt sidan vikingtida har nordmenn hatt det moro og konkurrert med ski på føtene. Og for over hundre år sidan var det altså ein skientusiast i Morgedal i Telemark som fann opp denne stilen.

Namnet er på mange måtar kjendt. Sondre Nordheim. Mange kjenner det nok igjen frå ymse skimerker, men har kanskje ikkje kopla det med telemarksvingens og den moderne skisportens far. Han brukte vinteren til å køyre utfor dei bratte sidene i Morgedal, og hoppa gjerne over takket til dei små uthusa han passerte på vegen nedover.

Skiene laga han sjølv, og kom etter kvart fram til at ski med innsving egna seg best til denne bruken. Dagens produksjon av "telemarkski" byggjer faktisk på dette prinsippet. Sondre var også den første som innførte bindingar

med feste bak helen. Dette har også blitt vidareutvikla til dagens wire bindingar.

I over hundre år var telemarksvingen nærast i ein dvalsituasjon. Ei tid kunne det sjå ut som denne skiteknikken skulle døye ut i lag med Sondre. Preparering av løyper og skitrekk førte til at Kristiansvingen og totalt faste alpinbindingar tok overhand.

Turski på si side, skulle vere så lette som mogleg, og vart difor stadig spinklare. Treski vart bytta ut med glassfiber. Beksaumsko vart bytta ut med lette "nylontøfler". For ein del år sidan var det nærast umogleg å oppdrive skiutstyr som var egna til fjellbruk.

Kulturarv

I frustrasjon over utviklinga vart det leita på mørkeloft. Den oppvoksende generasjon såg det som viktig å ta vare på ein gamal kultur. Gamle vadmelsnikkersar, beksaumstøvlar og treski vart funne. Her skulle gamle kunstar fram i dagen igjen. Telemarksvingen sto på dagsorden. Med denne ideen vart det tørka støv av ein gamal utdøyande tradisjon, nemleg Sondre Norheim sin svingteknikk. Skiglede skulle tilbake, etter mange år med frysing og irritasjon i lange køar ved skitrekk.

Svært lite kan ein ha i fred, og når nokre amerikanarar vart merksame på kva som skjedd, var det gjort. Telemarksvingen vart igjen populær, og vart mote. Ikkje berre i Noreg. Til og med japanarane vart hekta på dette fenomenet.

Skiprodusentar heiv seg på denne bølga, og fjellfolk jubla over at det endeleg var mogleg å oppdrive skikkeleg fjellutstyr i butikkane etter fleire år utan. Norske småbedrifter fekk igjen blest for sine produkt. Særleg innan klesvegen vart det populært å vere norsk. Men førte dette utstyret til at det vart kjekkare å renne på ski?

Skiglede?

Visst er det moro å sette utfor ei fjellside med telemarksvingar. Snu seg attende, og studere mønstret som sporet har laga i snøen. På same måten kan det både vere fint og stilig å sjå ein skiløpar som leikar seg nedover eit brattheng. Det er eit samsvar mellom fjellet, snøen og denne personen. Er dette skiglede?

Ikkje alle har tiltak til å ta seg fram for egen maskin, og "telemark"produkta har også fått ein blomstrande marknad for folk som framleis likar seg best ved støyande og overfylte skitrekk. Skiene har det rette spennet for å fungere i alpinløyper. Skistøvlane blir stadig stivare, og no har ogå beksaumstøvelen fått ein konkurrent i plast - med klemmer.

Skilnaden mellom desse stive støvlane og eldre modellar av alpinsko, er ikkje lett å sjå. Det er heller ikkje lett å sjå skilnad i stilen mellom telemarkkøyrarar og alpinistar. Alpinløypene inviterar til større fart og dermed kortare og kjappare svingar. Folk har tydelegvis gløymt at telemarksvin-

gen er beregna for laussnøkøyring. Og den i si tid vart utkorrert av andre svingteknikkar som egna seg betre for denne typen løyper.

Likevel - "alle" visst kunne renne "telemark" for å ha det gøy på ski. Ein kan alle fall få inntrykk at det er slik. Helst bør ein også ha skifellar. Syntetisk pels legg under skiene for kome raskast mogleg til toppen. På denne måten kan enda flei gidde å gå opp ein bratt bakke for egne krefter. Ein slepp i alle fall å bruke så lang tid på oppoverturen. På den måten sparar ein

krefter og kan rekke to toppar på ein dag, dersom ein er heldig. Kvar er turgleda og naturopplevingne?

Denne moten har faktisk ei del positive sider. Grunntanken er positiv. Nemleg å ha det moro på ski i fri natur. Problemet er berre at så få tenkjer over de Utstyrspress og perfektjonering skitrekk fjernar den ekte gleden. Det viktigaste blir å gi eit godt inntrykk overfor andre. Svinge må vere perfekt, elles er det ikkje moro å renne på ski.

Faktisk er det mogleg å ha stor glede av å gå og renne på ski utan at ein kan telemarksvinge. Det er viktig at ein kjenner denne gleden. Gir blaffen i at svingane ikkje er perfekte. Aksepterar turen tar legre tid utan skifellar. Er klar over at nedturen er lik moro utan at utstyret nødvendigvis er det aller beste.

Målet med turen bør vere moro enn berre jaget etter å nå ein topp eller få ei fin nedkøyring. Heilturen bør vere eit mål i seg sjølv. Ein må heller ikkje gjøyma at det ofte er mellom toppane at ein får dei finaste opplevingane.

God tur!

Kronikken er skrevet av Odd Kristian Dahle, leder i Fjellgruppa

Foto: Odd Kristian Dahle

Utopia er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø. Avisen gis ut med støtte fra Studentsamskipnaden.

Redaksjonens adresse: Universitetet-UB, 9037 Tromsø. Telefon (083)44283, Faks (083) 44905 (merk "Utopia")

Ansvarlig redaktør: Anna Katarina Paus Grova
Redaktør: Marianne Tønnessen
Kulturredaktør: Kurt A. Seljeseth
Redaksjonssekretær: Ma'ayan Murad
Fotoansvarlig: Markus Hareide
Sivilarbeider: Tomas Sætre

Redaksjon: Erik Ødegaard, Øyvind Eggen, Anders Røeggen, Snorre Sunner, Sten-Rune Roland, Ingrid Neerland Walseth, Jørn Søderholm, Odd Kristian Dahle, Magnus Skaar, Jon Vold, Hilde Klemetsdal, Laila Unhjem, Henriette H. Jacobsen, Rune Dalheim, Jarle Johansen, Espen Hanssen, André Hedqvist, Anne Ernstsen, Cathrine Hansteen

Liland, Kai H. Nygaard, Anne Grete Sandaune, Bjørn Langgård, Ingebjørg Bondevik Tønnessen, Fredrik Nilsen, Per Ness, Per Ivar Johansen, Rune N. Andreassen, Geir K. Ronland, Linda Andreassen, Klaus J. Sonstad, Ingveig Holand Wahl, Ronald Sagatun.

Trykk: Bladet Tromsø

Opplag: 4000

Annonser: Annonsepris: Kr 5,- pr spalte For annonser, kontakt redaksjonen.

Neste deadline: 12. mars 1993.

UKA- åpning

Dette bildet viser åpningsseremonien til UKA - 93. UKA er jo som kjent også for byens befolkning og åpningen skjedde derfor på torget i byen. Så hele byens befolkning i tillegg til de 5315 studentene kunne få plass når Studentkor og -Orkester trødde til med musikk og sang.

I tillegg til denne flotte markeringen holdt i år Overvaag en hyllestale for godt initiativ fra studentene. Vi får håpe at de to oppmøtte er flinke til å spre dette rykte.

Foto: Jørn Söderholm

Fire på rad

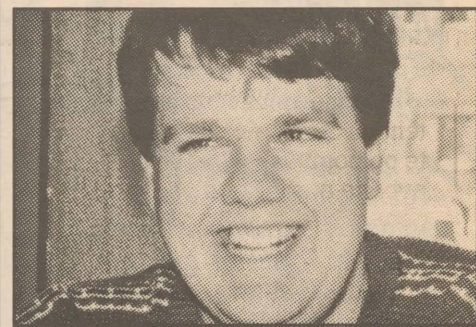
Skal du være med på noen UKA-arrangementer i år?

Tone Vollen, zoologi, biologi og kjemi:

Vi skal på Jan Eggum, og revyen. Det er vel ikke noe mer fastsatt, det er forferdelig travelt med studiene nå.

Det hadde vært artig å være med på alt av konserter, men det koster penger og.

Geir Inge Mikalsen, informatikk og matte:

Det er tvilsomt, jeg skal bort i helga og har ikke sjangs. Hvis jeg får tid ellers så skal jeg.

Stig Misund, biologi:

Ja, jeg har allerede kjøpt billig øl. Og så er jeg med i kafegruppa. Jeg skal på Jan Eggum og Dronning Mauds Land, pluss at jeg er fanebærer for studentkoret. Selvsagt skal jeg på revyen også, jeg er en meget engasjert person. Jeg gikk i tog på åpningsdagen, men ølstaffetten skal jeg ikke være med på. Det blir vel mye øl ellers.

Lisbeth Anfeltmo, ergoterapi:

Nei. Jo - Jan Eggum, er det UKA? Det er kun det jeg skal være med på, jeg har mye annet å gjøre.

Så vil jeg gjerne hilse til Are.

Vi noterer at

- tiden for eksamen nærmer seg fryktelig fort. Dermed øker interessen tilsvarende for alle aktiviteter som ikke har tilknytning til eksamen og pensum. Ethvert påskudd til å slippe fra det daglige samvær med tunge, truende pensumbøker må utnyttes maksimalt.

Poenget er bare å finne anledninger som er gode nok til at lesinga kan skulkes med god samvittighet.

Her følger noen gode råd til deg som sliter med pensumlitteratur som ikke viser den minste vilje til samarbeid.

Nytter ikke lenger å konsentrere seg om lesinga; lydene rundt deg fyller all oppmerksomhet. Alle varme følelser fokuseres i retning av mor eller partneren du mistet i fjor, og eventuell vårerhet drepes før du får tenkt ut tanken på en mulig romanse.

Det er bare en ting å gjøre med slike følelser: Kom deg ut av lesesalen, lev i nuet og glem all bekymring for fremtiden. MIVPPI (Mens Vi Venter...) bak i denne blekka gir mange gode alibier for å skulke unna noen timers lesing, og samtidig beholde en samvittighet som det går an å leve med.

Kanskje er dette nok for noen, men du som er litt gammel i faget må ta sterkere virkemidler i bruk. Presset blir sterkere for hvert år som går med to tredjedels progresjon mot en stadig mer umulig cand.mag-kombinasjon. Følgelig må påskuddene til å kutte ut lesinga være gode og langvarige.

Prøv en rundvask av hus/hybel (husk tak, vegger og kjøkken-skap), skriv brev til glemte venner og alle dine slektninger som du ikke har sett siden konfirmasjonen, skriv julekort så er det unnagjort, eller begynn å lime inn konfirmasjonsbildene i fotoalbumet. Ta den turen til Tinden som

du alltid har lovet deg selv, besøk Polarmuseet for 111. gang eller se om du finner noe fint blant restene fra nyttårsalget på Cubus.

Les den boka som du aldri har fått lest - for eksempel Ringenes Herre, Krig og Fred, Bak tid og rom, Fra synagoge til Løvebakken, State of the World, The Teaching of Buddha, Norges Lover (IKKE for jusstudenter), Flexicon (som du har betalt avdrag på i åtte år, men ennå ikke har åpnet), Artenes opprinnelse, Ulyseses, alle Agatha Christie-bøker på norsk og engelsk (sjekk at oversettelsen er riktig), eller alle bøker i serien Isfolket. Har du ikke sans for passiv lesing, kan du leie Dynastiet 1-248 på video.

Alternativt kan du fordype deg i en musiker. Hør alle platene, og les alt som finnes av litteratur om for eksempel Bob Dylan, Mozart, eller Tramteateret.

Liker du å skrive, start en leserbrevdebatt i bladet Tromsø. Vi foreslår emner som hvalfangst, Polarinstittuttet (send også inn noen artikler til Asker og Bærum Budstikke), likestilling og rasisme. Eller skriv i Utopia og foreslå toppløs servering i ISV-kantina. Hvis ingen svarer på innleggene, så skriv svarene selv, selvfølgelig under et annet navn. Tro oss; det virker. En av våre journalister har prøvd det med hell i bladet Tromsø.

Så kommer avdelingen for de spesielt desperate, som gjerne sliter på tredje året med sitt sjette påbegynte grunnfag (de fem forrige grunnfag ble aldri fullført), og får daglige trusselbrev fra Lånekassen. Kanskje var du immatrikulert allerede da Sokrates vandret rundt på ex.phil-forelesningene i det gamle Athen. Når det gjelder det rent økonomiske i forhold til Lånekassen har du kun to alternativer igjen; kle deg i

Kongens klær, eller ta av deg klærne og lag et barn.

Mens du ennå venter på resultatet trenger du nye påskudd for ikke å lese. Bruk fantasien, dette er bare noen enkle forslag:

Start et kakelotteri til inntekt for Jørn Hoel.

Bak brød for det neste århundret, eller gi dem bort til naboen.

Still deg opp i Storgata og tell hvor mange du ser med Gore-Tex-jakke. Før statistikk over hvilke fargekombinasjoner som er mest populære.

Let etter en kontaktannonse i Dagbladet som ikke inneholder en klisje. Ring 020-nummerne hvis du får låne husvertens telefon. Eller start slektsgranskning, ikke nødvendigvis din egen slekt

- kjenner du noen i Smiths venner?

Hvis du pleier å spare på de postordrekatalogene som kommer ubedt i postkassen, har vi en glimrende ide som kan hjelpe deg til å slå ihjel enda et par timer: Du har helt sikkert mange venner som ønsker seg mye rart og spennende. Hjelp dem.

For deg som har prøvd alt dette og fremdeles har tid igjen til å lese, er det to alternativer. Disse må kun brukes etter samråd med Sosialtjenesten: Dra ut på Kvaløya og prøv å fiske sel med flue, eller som absolutt siste utvei: prøv å få orden på studentpolitikken. En gammel nabo av redaksjonen har prøvd det siste, selvfølgelig uten hell. Han oppnådde 27 vekt-tall på 10 semestre.

Studentavisa for 15 år siden:

Øvre Breivang

Studentboliger med lav standard?

Studentsamskipnadens foreløpig siste boligprosjekt er nå ferdig og 1.februar blei det åpna for innflytting. Bygget er på 6.etg. og består av 97 boligenheter. Totalt har bygget kostet ca. 7mill. kroner.

Etterhvert som folk flytta inn begynte ryktene å svirre om vannlekasjer, dårlig oppvarming og om forskjellige andre mangler. Det ble brukt uttrykk som "skandalebygg". Studentavisa dro derfor opp til Øvre Breivang for å snakke med folk om forholdene.

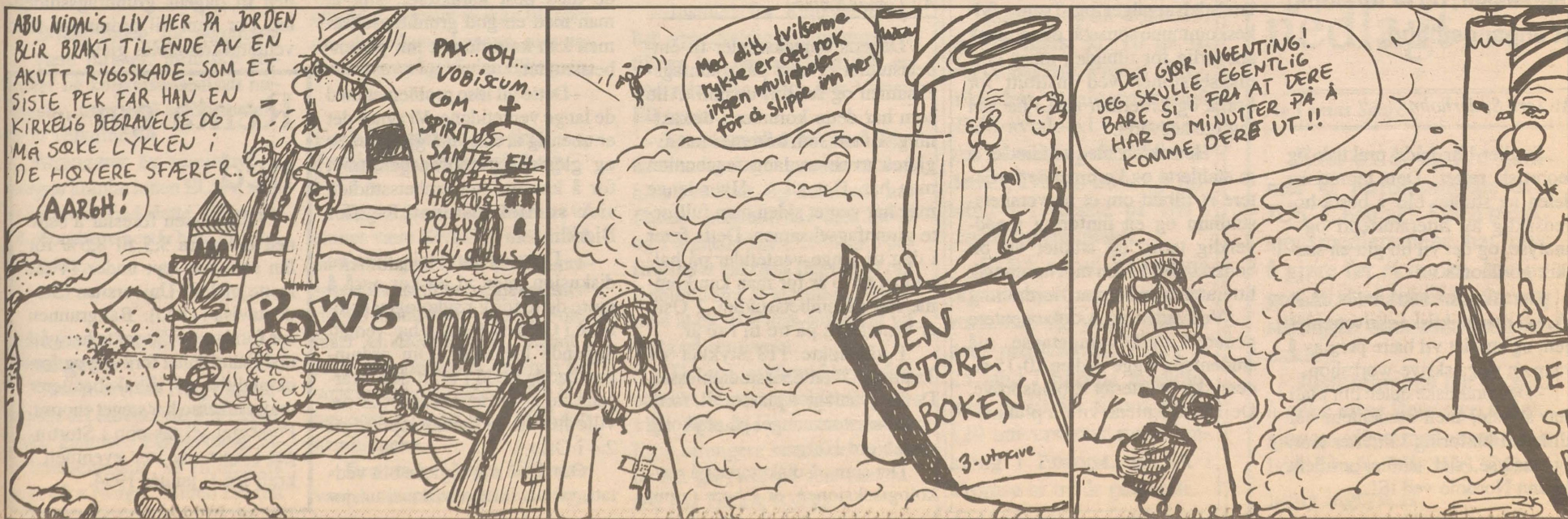
Vi vandret gjennom lange korridorer, opp og ned trapper og traff på Leif Antonsen,

snekker og reperatør.

Studentavisa: Hva synes du om bygget?

Antonsen: "Det her det er jo som et fengsel! Standarden er dårlig. De byggetekniskekravene passer ikke for klimaet. Glassvindu i taket!! Det kunne jo passe i Sør-Italia! Noen av dem er allerede sprukket.

Sjøl om ingen er villig til å ta på seg skylda for bygget, er det i hvertfall skandale å ha fått et nytt bygg der vann lekker i store strømmer fra tak og vegger inn i leilighetene. Det viser seg nå at det slett ikke har lønnet seg med denne sparinga.

ER HODET STUDENTENES ØVERSTE ORGAN?

PÅ MANGE MÅTER ER DEBATTEN VED DETTE HAM, EN GJENTAKELSE AV HVA SOM HAR SKJEDD ÅR ETTER ÅR. DETTE ER HØYST BEKLAGELIG. JEG FORESLÅR AT FORSLAG TIL VEDTAK UTSETTES TIL NESTE MØTE!

Kommende hovedallmøte?

Død over direkte-demokratiet

-Hva vil skje med Hovedallmøtet? Oppslutningen til HAM, studentenes høyeste organ tyder ikke på stor interesse fra den menige student. På forrige møte var 100 personer tilstede. Ingen er innstilt som ny Studentrådsleder av mangel på kandidater, og krisen er fullkommen. Neste Hovedallmøte er torsdag 18 mars.

Av Hilde Klemetsdal og Erik Ødegaard (tegning)

Dagsorden er klar til neste Hovedallmøte torsdag 18 mars, men innstillingene til sakene er

ikke vedtatt. Dette fordi Studentrådet (SR) som skal vedta innstillingene, nok en gang ikke var vedtaksdyktige. SR forsøker igjen med et nytt møte, og kanskje vil flere møte opp denne gangen.

-Hovedallmøtet vil allikevel forholde seg til sakspapirene, forteller Are Holand, organisasjonssekretær i Studentutvalget.

"Studentenes Allting"

Det er opprettet et organisasjonsutvalg, bestående av Geir Jarle Voldmo, Roger H. Schjerva og Johnny Dahlmo. Utvalget skal vurdere hele studentdemokratiet ved Universitetet. De har kommet med innstilling om at HAM døpes om til "Studentenes Allting", bestående av tolv valgte representanter.

-Hovedallmøtet vil antakeligvis iverksette en prøveordning, mener Holand, -men det vil ikke dreie seg om reglementsendringer ennå.

Hvordan mangelen på ny studentrådsleder skal løses er ennå ikke avklart.

Forfatterstudium ved UiTø

Til høsten starter ISL opp et forfatterstudium. Studiet blir på ti vektall, fordelt over to semestre og blir arrangert som distansestudium. Målgruppen for studiet er både erfarne skribenter og ungdommer med en utsprunget forfatterspire i magen. Studiet er begrenset til 15 studieplasser, og er foreløpig et engangstilbud.

Av Jørn Søderholm

Studiet blir både praktisk og teoretisk rettet. Den teoretiske delen av studiet blir å bestå hovedsaklig av litteraturteori og -analyse, og det vil bli gitt en særskilt nordnorsk vri.

Det viktigste ved studiet er allikevel den praktiske skrivetreningen, og studiet vil bære preg av å være en slags skrive-workshop.

-Den praktiske delen blir klart den største, men studentene får allikevel innføring i litterær teori og analyse, sier studiekonsulent Jorunn Nordmo ved ISL.

- Forfatterstudiet vil bli lagt opp som et distansestudium over to semestre, og kan inngå med ti vektall i en cand. mag.-grad. Hvert av de to semestrene vil det bli to ukesamlinger over fem dager, og tre helgesamlinger, forteller Nordmo. Hun understreker at det ikke er planer om å arrangere kurset/studiet flere ganger.

Nordnorsk vinklet

En del av poenget med studiet er å ta opp et blandet studentkull, med både erfarne og mindre erfarne skribenter, slik at studentene kan lære av hverandre. Det er landsdelsutvalget og Troms fylkeskommune som står økonomisk ansvarlig for tilbudet, mens nordseksjonen ved Institutt for Språk og Litteratur (ISL) har det faglige ansvaret.

-Hensikten med studiet er å gi etablerte og kommende forfattere et tilbud om et universitetsstudium og en innføring i nødvendig teori, og studiet vil bli konkret vinklet inn mot nordnorsk litteratur, sier Jorunn Nordmo.

Ved siden av å dokumentere generell studiekompetanse, må studentene legge ved en 10-15 sideres skjønnlitterær arbeidsprøve. De 15 studentene vil bli plukket

Embetsstudiet i psykologi:

Nye opptaksregler diskuteres

Det foregår en intern diskusjon på psykologiseksjonen om nye opptaksregler til embetsstudiet. De vil i praksis fjerne ventelistordningen slik den fungerer i dag, slik at det bare blir tatt hensyn til kandidatens karakter på psykologi grunnfagseksamen. Ingenting er imidlertid avgjort enda.

Av Tomas Sætre

Dagens opptaksregler til embetsstudiet er laud på grunnfagseksamen og fullført ex.phil. Alle som har dette kommer i betraktning. Hvem som kommer inn avgjøres av hvor lang ansiennitet man har. Det vil si: Hvor lenge man har ventet siden man fullførte grunnfagseksamen. Dette fører i dag til lange ventetider på halvannet til to år før man kan komme inn på embetsstudiet. I Oslo er ventetiden på tre til fire år.

I vår søkte 113 stykker på Tromsøs 20 embetsstudieplasser. Det er planlagt 4 plasser til, fordi det er så stor mangel på psykologer i Nord-Norge.

Det som nå diskuteres på psykologiseksjonen, er å bare ta inn

de med best karakterer, slik at man med en god grunnfagseksamen kan komme rett inn på embetsstudiet.

- Dette vil løse problemet med de lange ventetidene. Vi synes det er uheldig at man må gå i flere år og glemme grunnfagsummet for å komme inn embetsstudiet, sier studiekonsulent Rigmor Bjørkli.

- Dette er foreløpig bare en diskusjon, men vi ønsker også å gjøre dette fordi psykologiseksjonene i Oslo og Bergen har vedtatt lignende løsninger. Om ordningen hadde tredd i kraft dette vårsemesteret er det beregnet at det ville ført til en karakterspærre på 2.4 i Oslo.

Om disse nye reglene blir vedtatt, vil det ikke påvirke situasjo-

nen til dagens grunnfagsstudentene. For dem vil ordningen med ventetid fremdeles gjelde.

Renta går ned

Lånkassen foreslår å sette ned renta fra 9,5 til 8,5% for lån som har løpt under 11 år. Dette melder Universitas (Studentavisa i Oslo). Bakgrunnen for forslaget er at renta har gått ned i samfunnet forøvrig og fordi antallet av tilbakebetalerer under inkasso har steget enormt. Forslaget vil tas opp i Stortinget i høst, og trer eventuelt i kraft fra 1. januar 1994.

Juridisk seminar om EF og EØS

Jusstudenter og arrangører av seminaret (fra venstre): Rolf Fritjof Selfors, Harald L. M. Thorvaldsen, Gøril Frivold, Vivian Ellingsen, Monica Hansen og Henrik Bjørge.

Elsa (European Law Student Assosiation) arrangerer 19. og 20. mars seminar om EF/EØSrett. Jusstudentene står selv for arrangementet, og regner med cirka hundre deltagere. - Seminaret er ikke bare for EF-tilhengere, og studenter som ikke tar juss er også velkommen, understreker de.

Av Kai H. Nygaard og Jørn Søderholm (foto)

Med utgangspunkt i Norges tiltreden til EØS-samarbeidet og forholdet til det kommende Europeiske samarbeidet, vil ELSA (European Law Student Assosiation) ved universitetet i Tromsø arrangere et kompetansegivende juridisk seminar om EF/EØS 19 og 20 mars. Seminaret vil gi en kyndig innføring i generell EF/EØS-rett samt en mer grundig gjennomgang av de materielle regler innen området konkurransere.

Målgruppen for seminaret vil være jurister, juridiske studenter og konkurransesatt næringsliv, men også andre studenter er velkommen.

Arrangører av seminaret er en egen komite innen ELSA, som har drevet med dette siden før jul. Komiteen består bare av jussstudenter.

Ikke bare for EF-tilhengere

-Etterhvert som Norge blir tilknyttet det europeiske fellesskap, enten gjennom EØS-avtalen eller medlemsskap, så vil dette få følger for Norge. Siden EF-rett

ikke er et tilbud ved UiTø, vil vi arrangere et kurs for å få et innblikk i EF-lovgivningen. Komiteedlemmene understreker at det ikke bare er EF-tilhengere som er med på dette.

-Det finnes like mange EF-motstandere. Bakgrunnen for kurset er at universitetet ikke har noe lignende tilbud, slik som universitetet i Oslo og Bergen har.

-Vanligvis burde dette være universitetets oppgave, og siden EØS-avtalen snart vil tre i kraft føler vi at studentene i Oslo og Bergen vil ha en fordel på dette området, dersom vi ikke tilegner oss disse kunnskapene, sier seminaransvarlig Vivian Ellingsen.

Foredragsholdere fra Justisdepartementet og EFTA

Første dagen av seminaret vil emnet være EF/EØS, med blick på institusjoner, beslutningsprosesser, rettskilder og gjennomføringen av EØS i norsk rett. Foreleser er Henrik Bull, ansatt i Justisdepartementet, der han har vært lovrådgiver siden 1988. Bull har også arbeidet med EØS-forhandlingene.

Den andre dagen vil emnet være konkurransere. Foredrags-

holder vil være Siri Teigum som vil ta opp blant annet EØS-perspektivet med henhold til saksbehandling, gjennomføring i norsk rett, samt konkurransere og offentlig virksomhet.

Teigum har vært ansatt i EFTA-sekretariatets juridiske avdeling hvor hun blant annet hadde ansvaret for EØS avtalens konkurranserettslige innhold.

Økonomi

Den økonomiske dekingen har juss-studentene jobbet lenge med.

-Institutt for Rettsvitenskap har vært veldig hjelpsomme. I tillegg har universitetet stilt en underskuddsgaranti, sier Vivian Ellingsen.

Sponsormidler har også vært nødvendig for at seminaret skal bli en realitet, og komiteen har fått en sponsoravtale med DNB og Forenede her i Tromsø. Næringslivet har også fått tilbud om å delta, samt at komiteen regner med at ca. 100 juss-studenter vil delta på seminaret.

-Det må imidlertid bemerkes at uten foredragsholdernes velvilje, så hadde det vært vanskelig å arrangere seminaret, siden de har gått ned på sine honorarer, sier Henrik Bjørge.

Stor utfordring

-Det har vært en stor erfaring og utfordring å ta med seg, å kunne arrangere et slikt seminar, sier juss-studentene. Forhandlinger, sponsor, pengestøtte, og det å sette seg inn i EF, er oppgaver som har dukket opp, sier Vivian Ellingsen.

-Det tar mye tid av studiene, men vi har lært å utnytte tiden bedre. Belønningen er at vi nå ser de konkrete resultatene, sier Henrik Bjørge.

Kurset vil bli holdt 19. og 20. mars, kl. 10 til 16 begge dagene. Pris er 100,-, inkludert seminarmateriell (EØS-avtale o.l.). Det er ingen påmeldingsfrist for studenter. Det vil bli solgt billetter i 1. etasje på UB i ukene før seminaret.

ELSA er en uavhengig organisasjon, som har jussstudenter og yngre jurister som medlemmer. I dag er 25 land i Europa medlemmer, og ELSA finnes på ca. 120 universiteter rundt omkring i Europa. ELSA i Tromsø er tre år gammelt.

Ny studentforening: ISV-konspirasjonen

Av Linda Andreassen

Aud.max ble fredag 26. februar fylt med 160 studenter som opplevde en sjelden vellykket fest i disse lokalene. Vinterhagen spilte, det ble solgt øl og vin, og nachspielet varte lenge utover natten i den nyoppussa bodegaen.

Arrangørene var den nystifta studentforeninga: ISV-konspirasjonen. Foreninga har som formål å arrangere fester og eventuelt andre sosiale sammenkomster for studentene. Festen var en prøve for å teste stemninga blant studentene for slike tiltak.

Ikke flere hovedfagsplasser på sos.øk

Av Kai H. Nygaard

I følge høgskolerektor ved NFH, Bjørn Hersoug, vil det ikke bli satset på å bygge ut hovedfag på sos.øk.

NFH har lyst ut fire stillinger som de håper å få besatt i løpet av våren. Hersoug sier at sos. øk. miljøet ved NFH har signalisert vilje til å satse på hovedfag, og blir stillingene besatt vil de komme tilbake til det til neste år.

-Problemet er at det er vanskelig å få fagpersonell hit til Tromsø, sier Bjørn Hersoug.

Jus't nedlagt

Av Tomas Sætre

Etter ett år og fire nummer er jusforeningens avis JUS'T, nedlagt. Siden redaksjonsmedlemmene har mye å gjøre før eksamen, har ingen av dem tid til å påta seg stillingen som ansvarlig redaktør.

Jusforeningen har forsøkt å søke etter flere nye redaksjonsmedlemmer, men uten hell. Derfor blir JUS'T foreløpig lagt på is.

Hovedfagsstudenter søkes!

Universitetsbiblioteket vil engasjere 6 hovedfagsstudenter til å utføre fagreferentarbeid innen fagene:

Psykologi

Sosialøkonomi

Pedagogikk

Offentlig politikk og forvaltning

Geologi

Kjemi

Arbeidstiden vil være 10-15 timer pr. uke, og arbeidet vil bestå av: Litteraturvalg, litteratursøk, klassifikasjon, emneordregistrering og veiledning. Opplæring vil bli gitt. Engasjementet vil vare ut 1993 med muligheter for forlengelse dersom UB får midler også de neste årene.

Arbeidstiden vil være fleksibel.

Nærmere opplysninger for humaniorafagene ved avdelingsleder Jens Lauesen, HSJ-biblioteket, tlf. 4156, og for realfagene ved avdelingsleder Marianne Foss, RMH-biblioteket, tlf. 5721.

Timelønnen er tilsvarende ltr. 13, kr. 93,20 pr. time.

Skriv en enkel søknad og send til UB innen 31. mars 1993.

Organisasjonssekretær

studentutvalget

Studentdemokratiet ved Universitetet i Tromsø søker etter organisasjonssekretær i 1/2-årig midlertidig engasjement.

Stillingen omfatter:

- utarbeidelse og oppfølging av eksisterende kontorrutiner
- økonomiansvar
- ajourføring av arkiv
- intern og ekstern informasjonsvirksomhet
- oppfølging av den studentdemokratiske organiseringen

3-årig høyere utdanning kreves og det vil ved ansettelse bli lagt vekt på:

- gode samarbeidsevner
- organisasjonserfaring
- kjennskap til økonomi/regnskap
- den formelle utdannelse

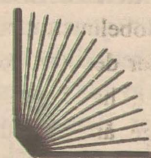
Organisasjonssekretæren ansettes i 80% stilling. Stillingen avlønnes i lønnstrinn 6-10, etter kvalifikasjoner og relevant praksis.

Stillingsbeskrivelse kan fås ved henvendelse til SU-kontoret i Hovedgården, Universitetet i Tromsø, Breivika. Tlf. 083-44912.

Det tas forbehold om organisasjonsmessige endringer.

VISSTE DU...

- AT VI FORETAR 21.000 BOKBESTILLINGER I ÅRET?
- AT VI REGISTRERER OG MOTTAR CA. 6000 NYE TITLER HVERT ÅR?
- AT VI PR. 1.JANUAR HAR REGISTRERT 18.000 TITLER SOM HAR VÆRT INNOM BOKHANDELEN I LØPET AV DE SISTE TRE ÅRENE?
- AT VÅRE KATALOGER PÅ CD-ROM GIR OSS OPPDATERT INFORMASJON OM HVILKE ENGELSKSPRÅKLIGE TITLER SOM KAN SKAFFES?
- AT FORLAGSSENTRALENS DATABASE GIR OSS OPPDATERT INFORMASJON OM DE ALLER FLESTE NORSKE TITLER?
- AT VI KAN HJELPE DEG MED EMNESØK PÅ NORSK OG ENGELSK?
- AT DET IKKE KOSTER NOE EKSTRA Å FÅ BØKER SPESIALBESTILT?

AKADEMISK KVARTER

Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9005 Tromsø. Tlf 083-44920

UB blir EF-informasjonscenter

EF strekker sine armer stadig lenger nordover. I et brev fra EFs ambassadør i Norge får Universitetet i Tromsø tilbud om å bli et såkalt European Documentation Center (EDC). Det innebærer at UiTø får tilsendt alle publikasjoner EF gir ut innenfor utvalgte fagområder. I dag er det to slike sentre i Norge. Universitetsstyret har satt ned en komité som skal utrede denne saken. Komitéen består av nøkkelpersonell ved universitetet og er ledet av overbibliotekar Helge Salvesen. Styrevedtak i saken vil foreligge en gang i løpet av 1993.

Av Jørn Söderholm
(tekst og foto)

- EF sender ut enorme mengder informasjon til enhver tid, forteller Helge Salvesen. - Den informasjon vi vil få tilgang til gjennom EDC, kan bidra til å styrke infrastrukturen rundt de ulike fagmiljøer ved UiTø. Dette fører igjen til at universitetets vitenskapelige status øker, spesielt innenfor våre primære fagområder: fiskerier, arktisk og samisk forskning, mener Salvesen.

Norgesnett

I dag er det bibliotekene ved det Juridiske Fakultet i Oslo og Nobelinstituttet som har EDC-status. Salvesen vil så snart som mulig samle komitéen som skal utrede saken, og regner med at det vil foreligge et endelig styrevedtak innen utløpet av 1993. Komitéen består av studiedirektør Paul Stray, forskningsdirektør Ingvild Broch, og professor Roy Tommy Eriksen (ISL) foruten Salvesen selv.

- Dersom det viser seg at dette er et slags pro-EF propaganda-organ, vil EDC-ordningen være uinteressant for UiTø. Da kommer komitéen naturligvis til å fraråde styret å søke EDC-status, understreker Salvesen. EF gir ut informasjon innen fem ulike fagområder; juss, økonomi, politisk vitenskap, sosial vitenskap, historie, geografi og pedagogikk. I en eventuell søknad om EDC-status, må universitetet velge ut de områder som er mest interessant.

- Dette vil være en naturlig måte å virkeliggjøre Norgesnett som undervisningsmyndighetene har tatt til orde for, mener Salvesen. Han mener at dette kan skje ved å velge informasjonsområder de to andre sentrene ikke har prioritert.

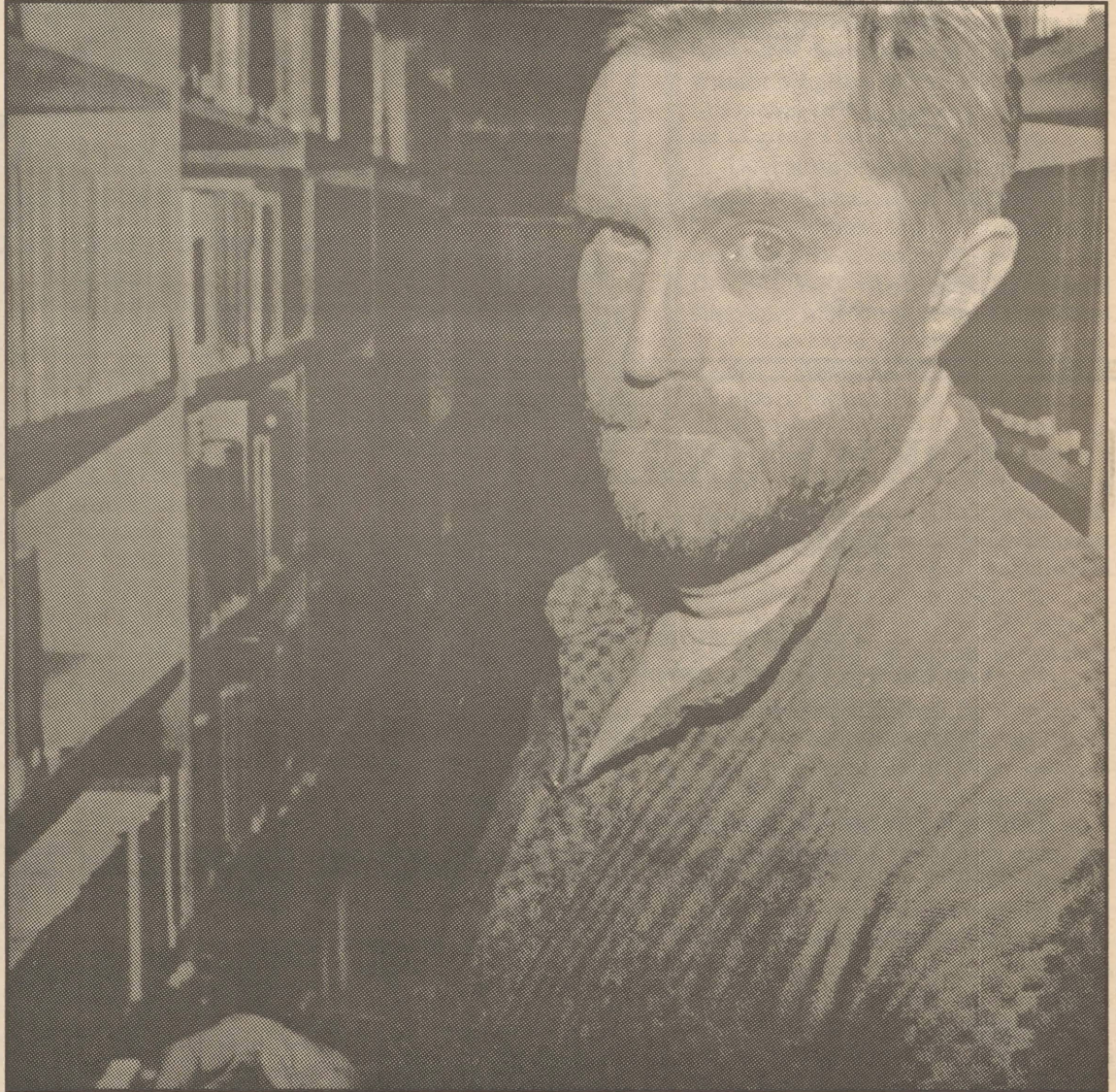
Nyttig for landsdelen

EDC-informasjonen vil være nyttig for flere enn studenter og forskere ved UiTø, mener Salvesen:

- Naturligvis vil de ulike fagmiljøene ved universitetet dra den største nytten av EDC. Det kan imidlertid også være verdifullt for landsdelen som helhet, først og fremst gjennom ulike typer informasjon om EFs fiskeripolitikk. EDC-status betyr at UiTø får tilsendt en rekke ulike typer informasjon; newsletters, tidsskrifter (110 stk), årsrapporter, EFs særprogram, Europarådets programmer og en del "grå" informasjon (forskingsrapporter o.l.). Dessuten betyr det at man får tilgang til en rekke interessante databaser i hele Europa. I løpet av komitéens utredningsarbeid vil man også ta stilling til hvordan et slikt dokumentasjonssenter skal organiseres. - Her har man to alternativer: man kan enten integrere denne informasjonen fullstendig i det nåværende UB, eller man kan opprette en egen EDC-avdeling. Personlig tror jeg sistnevnte alternativ vil være det gunstigste, mener Salvesen. - Hva angår personell, så har én av våre ansatte i en årrekke arbeidet med EF-informasjon på et bibliotek i København. Hun står for den faglige vurderingen av EDC, og vil være en meget verdifull ressurs om UiTø skulle bli et Europeisk Dokumentasjonssenter, mener han.

Blandede erfaringer

Nobelinstituttets bibliotek, som er depotbibliotek for hele landet, har hatt EDC-status i mange år. Hovedbibliotekar Anne Cecilie Kjelling er ikke udelte begeistret over denne ordningen.

TILHENGER: Overbibliotekar Helge Salvesen er i utgangspunktet tilhenger av at UiTø skal bli et European Documentation Center (EDC). - Dersom det viser seg at dette er et slags politisk pro-EF propaganda senter, vil vi imidlertid avvise det blankt, sier han.

- Generelt må vi si å ha hatt gode erfaringer med EDC. Ordningen har imidlertid vist seg å ha begrenset nytte på grunn av at vi de senere årene har fått stadig mindre informasjon tilsendt. Det er dessuten vanskelig å få dekket huller i informasjonsstrømmen fordi distribusjonsapparatet i Brussel er meget tungrodd og ineffektivt, forteller Kjelling.

- Tidligere krevde EDC-ordningen store ressurser i form av magasinplass og personell. De siste årene har det imidlertid blitt mindre plasskrevende da det aller meste kommer ut på Microfiche. Allikevel krever det at minst en person arbeider på heltid med kopiering fra Microfiche. Dessuten krever det at en person bruker mye tid på å sette seg inn i EDCs funksjoner. Det kan også være litt vanskelig å finne fram i EDC-informasjonen på grunn av at emne-ordbruken er tildels mangelfull, mener hun. Ikke overraskende kan Kjelling fortelle at det stort sett er studenter og forskere som har benyttet EDC fra starten av. De siste årene har imidlertid en rekke bedrifter vist interesse for denne europainformasjonen, og Kjelling mener at dette er en tendens som vil forsterkes i fremtiden.

Vellykket samarbeid

En rekke hovedfagstudenter har i en tid jobbet med bestilling og klassifisering av litteratur på UB.

Av Linda Andreassen

Bakgrunnen for dette ligger i at UB lenge hadde få bibliotekarer til å få gjort dette arbeidet på en tilfredsstillende måte. Arbeidspresset umuliggjorde bibliotekarenes inngående kjennskap til hvert fagfelt, som er nødvendig for å kunne bestille assortert og oppdatert litteratur innen fagfeltet.

Denne situasjonen gikk naturlig nok også utover brukerne av biblioteket, som ikke fikk god nok service.

- Flere heltidsansatte bibliotekarer var budsjettmessig uaktuelt, så vi måtte stikke fingeren i jorda og finne en alternativ løsning, sier overbibliotekar Helge Salvesen.

Løsninga ble en prøveordning hvor hovedfagstudenter i samarbeid med bibliotekar og eget fagmiljø har foretatt bestilling og klassifisering av litteratur.

Suksessen med prøveordninga har gjort at det nå er fremmet budsjettforslag på videreføring av den for 1993. Helge Salvesen håper også at UB på denne måten får bidratt til gjenreisinga av helsestudenten, idet hovedfagstudentenes arbeidstid er fleksibel og på universitetsområdet.

Studentene får også god kjennskap til hvordan biblioteket kan benyttes, kanskje til og med bedre enn deres professorer, noe som sikkert kommer godt med når hovedoppgaven skal skrives.

Irland:

Utdanning for de rike

Skyhøye studiesatser, elendige finanseringsmuligheter, dertil ingen lånekasse, og høy arbeidsledighet også om sommeren preger den irske studiesituasjonen.

Av Cathrine Hansteen Liland og Ole T. Manger (foto)

Rekrutteringen til høyere utdanning i Irland blir dermed sosialt skjev. Det er ikke hvem som helst som studerer. Ole T. Manger har møtt Barry Roche, studentunionens president ved University College Dublin.

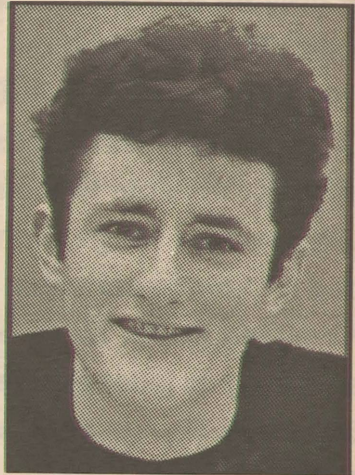
I dag ligger våre skolepenger blant de høyeste i hele verden, og det kunne lett ha blitt verre. I fjor gjennomførte vi ved alle universitetene i Irland en

storstilt demonstrasjon etter at myndighetene ville øke skolesatsene med 44%. Det virket, økningen ble bare det halve.

Studiefinansieringen er ifølge Roche elendig, og noe tilsvarende lånekassa eksisterer ikke. Han omtaler systemet i ordelag som ville fått hvilken som helst saksbehandler ved lånekassa til å felle tårer. Systemet fører uten tvil til skjev rekruttering til utdanning. Som student er man kvalifisert til stipend bare dersom foreldrenes inntekt er under 125 000, et familiebudsjett som for øvrig er svært knapt etter irsk standard. Disse heldige (eller uheldige?) studentene får dekket skolepengene i tillegg til at de får utbetalt et månedlig beløp de ikke kan leve for. Selv om det er 20% arbeidsledighet, forsøker mange heller å få seg jobb enn å videreutdanne seg, paradoksalt nok i et land der akademisk utdanning med stor sannsynlighet fører til arbeid.

Nedgangstider i Europa for-

verrer studentøkonomien ytterligere. Muligheten for bidrag til studiefinansieringen ved jobbing i utlandet har dermed minsket i takt med arbeidsledighetens økning

Studentunionens president ved University College Dublin, Barry Roche, snakker gjerne om vanskelighetene med studiefinansieringen i Irland.

BOKHANDELEN I SJØGATA

Vår andre etasje:

- Godt utvalg i fagbøker/skolemateriell.
- Vi bestiller prompte det du trenger.

Vår første etasje:

- Generell litteratur, engelske paperbacks, natur, hobby, barn, mat etc.

Tips oss om pensumbøkene dere trenger.

Libris Centrum * Libris

Språkstudier ved NHH

Ett-årig studium i fransk for næringslivet
Søknadsfrist: 15. april
Opptakskrav: Eksamen fra videregående skole med fransk i fagkretsen.

Ett-årig studium i tysk for næringslivet
Søknadsfrist: 15. april
Opptakskrav: Eksamen fra videregående skole med tysk i fagkretsen.

Ett-årig studium i engelsk for næringslivet
Søknadsfrist: 15. juni
Opptakskrav: Engelsk grunnfag fra universitetet eller tilsvarende.

Studieplan og søknadsskjema fås tilsendt ved henvendelse til:
Norges Handelshøyskole,
Studieadministrasjonen
Helleveien 30
5035 Bergen-Sandviken
Tlf.: 05 95 92 00

NHH

Norges Handelshøyskole

Hovedfagsstudent i Irland

Av Cathrine Hansteen Liland og Laila Olava Unhjem (tegning)

Ole T. Manger oppholder seg i Irlands hovedstad Dublin for en ettårsperiode. Han har lang fartstid fra UB-kantina og holder på med sitt hovedfag i engelsk ved ISL. Konflikten i Nord-Irland opptar ham, fordi den indirekte påvirker alt irsk samfunnsliv og dermed også hans hovedoppgave.

Manglende norsk forståelse

Men han engasjerer seg vel så mye i saken fordi vi i Norge etter hans mening viser irske mangler i vår forståelse av hva som foregår i provinsen. Det er vel mange av oss som mener at "de gale terroristene burde lære seg å holde fred", mener han.

Jenteknising

Ole T. Manger hadde lang modning som student bak seg før han forsøkte seg som internasjonal student, og nå opplever han i utlandet ungdomsskoledagene sine for andre gang. Enhver norsk student kan nemlig bli forlegen av å møte førsteårs-studenter på 17-18 år som glør på deg som om du var faren til dama hans. Eller hva med å høre uskyldig jenteknising igjen, som fra klassefesten i niende, i korridorene på universitetet etter første fest for nye studenter.

Studentliv i det skjulte

Ting foregår i det skjulte, men det er slett ikke utviklet noen avansert form for studentflørtning mellom reolene på Universitetsbiblioteket. Dette ville være for sterk melding i et land der den

katolske kirke langt på vei har medsamsvorne innenfor samskipnaden.

Vakthold på studentboligene

Det er vakthold i hver blokk på studentbyene. Om du en kveld klarer å smugle inn en Sinead

eller en Siobhan - en kan jo falle for mindre, og bli oppdaget idet begge gjør seg klar til tidligforelesning morgen etter, da er det ut på dagen. Jeg skulle likt å ha sett studentsamskipnadens bolig-sjef med fullmakter til å gjennomføre en lignende razzia på Prestvatn...

Ole T. Manger er i Irland i forbindelse med hovedfagsstudiene sine ved ISL på Universitetet i Tromsø.

Nord-Irland

Konflikten mellom protestanter og katolikker i Nord-Irland gjør seg også gjeldende på universitetene.

Ole T. Mangen, hovedfagsstudent fra Tromsø, har sett nærmere på forholdene.

Av Cathrine Hansteen Liland

Ole T. Mangen har snakket med studentunionens president ved Queens University i Belfast. Hun heter Kate Fearon.

Universitetet har en jevn fordeling av studentmassen mellom protestanter og katolikker, og studentpolitikken dreier seg blant annet om den betente politiske situasjonen i regionen. Queens University med sin imponerende victorianske fasade ligger sør i Belfast, denne byen som er blitt symbol på urolighetene i Nord-Irland. Både bomber og drap blir lett assosiert med byens hverdag. I det siste har særlig sekteriske gjengjeldelsesdrap økt i antall. Selv om de pansrede kjøretøyene med altfor unge soldatøyne tittende fram bak visir og automatvåpen ruller forbi universitetet med jevne mellomrom, så er det en markert roligere atmosfære her enn i andre deler av byen. Her har cirka 8000 studenter sin arbeidsplass, 500 av dem er fra den irske republikken.

Fearon forteller blant annet om vitnemålsutdelingen som hver høst tiltrekker seg særlig mediaoppmærksomhet. Under arrangementet blir den engelske nasjonalsangen "God Save the Queen" spilt av et RUC-orkester, som er en politistyrke med frynsete rykte blant den katolske befolkningen i Belfast. En lang rekke av de katolske nasjonalistiske studentene synes denne tradisjonen er provoserende og fremmedgjørende. Under fjorårets arrangement demonstrerte studenter ved å synge patriotiske irske sanger og ved å sette seg ned på plenen.

Blant protestanter, og særlig de som regner seg som UNIONISTER (se liste) som er for fortsatt politisk union med Storbritannia, har et av skiltene ved inngangen til studentsenteret vakt tilsvarende sterke reaksjoner. Et stort skilt med "Failte go h'Aontas na Mac Leinn" ønsker studentene velkommen; under står det med ørsmå bokstaver "Welcome to Students Union".

Kate Fearon medgir at dette kan oppfattes som provoserende av unionistene, men hun understreker samtidig at språklig likestilling er et kulturfram-

En besøkende i Vest-Belfast møter dette veggmaleriet med pasifistisk motiv som et paradoks. Det er i turbulent farvann...

mende tiltak.

På universitetet organiserer studentene fra de ulike religiøse leire seg helst i kulturelle organisasjoner, og ikke som kanskje forventet i politiske grupperinger. SINN FEIN (se liste) har for eksempel ikke vært aktive ved Queens de siste 4 åra. Likevel er ikke universitetet uberørt av konflikten. På universitetsområdet, i desember i fjor, ble en kvinnelig jusstudent drept på grunn av sitt engasjement i lokalpolitikken for Sinn Fein av LOYALISTISKE paramilitære (se liste).

Fearon understreker at hun tross alt oppfatter Belfast og Queens som et fint sted å studere. Det er et godt sosialt miljø, og studentpuben kan friste med hyggelige £1.30 for en halvliter. Det akademiske livet er passe "laid back", som hun uttrykker det, men har likevel en høy standard. Skolesatsene ligger også vesentlig under nivået i republikken, avslutter Kate Fearon.

Kate Fearon erklærer seg NASJONALIST (se liste), og stilte som presidentkandidat til studentunionen med radikalt program.

Politiske aktører i Nord-Irland

Den voldelige konflikten i Nord-Irland har vart i over 20 år. Volden har blitt regulær, og vi legger sjelden merke til den med særlig oppmerksomhet. Det er en farlig utvikling at mediene rapporterer om grusomheter bare når de er av spesielt stort omfang. Når avisene og TV-selskapene fokuserer på enkelthendelser framfor bakgrunn og analyse, er det ikke til å undres at vi ikke forstår, eller tenderer til grovt å forenkle forholdene.

Det har vært gjort mange forsøk på å oppnå kommunikasjon mellom de forskjellige politiske leirene, men konflikten er ennå ikke i nærheten av å bli løst. Den BRITISKE REGJERINGEN har som langsiktig mål å trekke militærstyrkene ut av Nord-Irland. London har styrt Nord-Irlands politikk helt siden 1974, men er nå inne i forhandlinger med partene i saken med ønske om å utvikle et selvstyre for provinsen. Den har en forsonende holdning overfor Sinn Fein, og ønsker å innlemme dem i de politiske samtaler, noe som forferder Unionistene. En avtale mellom Storbritannia og Irland gir Irland en omstridt konsulterende rolle.

LOYALISTENE er trofaste ovenfor britene og ønsker et fortsatt britisk styre av Nord-Irland.

UNIONISTENE har den største velgermassen som støtte. Partiet har sitt utspring i protestantene fra Ulster, med sterke bånd til det engelske imperiet og dets økonomi. Historisk sett utgjør Ulster de 9 nordligste fylkene på øya. Da britene dro grensen i 1921, utelot de imidlertid de tre fylkene med størst katolsk befolkning for å sikre protestantisk flertall i det nye Nord-Irland. Unionistene har helt fra begynnelsen av vært imot selvstyre for Irland, og imot samarbeid med Dublin. Partiet har en meningsfelle i det mer steile ULSTER-partiet som ofte er oppfattet som mer britisk enn britene selv. De anser også London som sin fiende fordi de føler seg sviktet av moderlandet i sin kamp om britisk styre. Dermed har de blitt anklaget for å ødelegge politiske forhandlinger. Det finnes en del militære grupperinger under Ulsters navn. Noen lovlige som offisielt er underlagt den britiske styrken, og noen som er fryktet og forbudt på lik linje med IRA.

NASJONALISTENE er en sammenkobling av arbeiderpartiet og demokraterne. Grovt sett representerer de den katolske minoriteten som er hele 40% av Nord-Irlands befolkning på 1,5 millioner. Partiet er mer moderate i sine krav enn det Sinn Fein er, og er vel anerkjent både blant folk flest og blant forhandlingsmotpartene. Riktignok ønsker de en britisk tilbaketrekning, men de er mest opptatt av å sikre rettighetene til katolikene i et nord-irsk parlament.

IRA er en politisk og militær gruppe som har sitt opphav fra de irske frivillige styrker som blant annet spilte en sentral rolle i den irske borgerkrigen 1921-22. Siden urolighetene blusset opp igjen i 1969 har IRA vært delaktig i voldsaksjoner rettet mot personer knyttet til britenes Nord-Irland politikk. Aksjoner som har rammet uskyldige sivile har redusert deres sympatier betraktelig i Irland. En mer og mer voldelig retning dominerer politikken innen organisasjonen.

SINN FEIN fungerer som den offisielle politiske fløyen til IRA. Sinn Fein har ikke avvist bruk av vold som et politisk pressvåpen for å oppnå et forent Irland. Til tross for at deres holdning til bruk av vold har blitt sterkt fordømt både av London og av det irske politiske miljøet i Dublin, er dette et lovlig politisk parti som stiller kandidater i alle valgkretser (i Nord-Irland). De har relativt stor oppslutning i nord, mens de ikke har noe støtte å snakke om i sør.

Drømmen om det ekstreme

Menneskets kamp med elementene. Drømmen om det å mestre situasjonene. Mestre det ekstreme.

Sibir, Grønland, Svalbard, Antarktis, ja kanskje Alaska. Villmarken. Livet med utrolige minusgrader, fantastiske opplevelser, majestetiske fjell og den stille sjelefred rundt bålet. Med en god kopp kaffe og tørket kjøtt, liggende på reinsdyrskinnen rundt bålet utenfor teltet. Kanskje en kandissukker. Solnedgangen og filosofiske løsninger. Slik det er ment å være.

Stopp litt.

Er det slik? Et raskt overblikk.

Ekstremsportforretninger med ekstremjappe, ekstremsko, ekstremski og ekstremtelt. Ja, også meget mere. Til en ekstrem pris tross disse ekstremtilbudene. Ja, så har vi alle turopprattører med ekstremturer til ekstremområder. Ekstremlader med ekstremartikler og ekstrembilder og som viser deg nettopp hva som er den rette form for naturopplevelser. Skulle alt ha blitt nevnt, ja da har det blitt ekstremt.

Men husk, du må ha penger, for nå er livet som fri blitt kommersielt og det koster penger. Hva tro om vi her stoppet opp. Så oss omkring.

Mon tro om ikke den mektig, ville og majestetiske tilværelsen er rett utenfor døren vår. Mon tro om vi ikke kan takle den vel så bra uten ekstremmatriell til ekstrempriser. Opplevelsene krever aldri at vi har det dyreste utstyr. Kanskje turen er vel så fantastisk når en har avkommersialisert den og blir kjent med det ekstreme i nærmiljøet.

Kjøp et kart - Og ha en fin tur!

Tommy Andreassen

Matglad kamputøver

- Jeg begynte med aikido fordi jeg er lat, sier Minoru Kanetsuka. Han er blant de høyeste graderte innen denne kampkunsten, og er i Tromsø bare en gang i året. Derfor tar aikidoutøverne villig imot han. Noen av dem lar seg også inspirere av matkunstene hans. Han bruker en tredjedel av døgnet sitt på å lage mat.

Tekst: Anne Ernsten og
Tjørn Söderholm (foto)

Hvorfor besøker du Tromsø?

- Jeg er teknisk direktør i Norges Aikidoforbund, og en gang i året er jeg instruktør for Tromsø Aikidoklubb og Tromsø Studentenes Aikidoklubb. Jeg hadde en nordnorsk elev i England, for 16 år siden. Han dro til Tromsø, og etablerte klubben innen TSI. Det var den første klubben i Norge. Etter etableringen har jeg kommet hit hvert år.

Hvordan er ei vanlig uke for deg?

- Jeg er bosatt i London, og trener aikidoelever hele uka bortsett fra helgene. Da tar jeg med meg kjæresten min, og reiser rundt i Europa og Russland for å instruere.

Hvorfor begynte du å trene aikido?

- Fordi jeg er lat! Andre kampsporter jeg har hatt erfaring med, krever veldig mye fysisk anstrengelse i forhold til aiki-

Aikido... sånn skal det gjøres.

do. Jeg har trent på denne kampkunsten siden jeg var 19, og jeg har nå sjettedan.

Hvordan tar du vare på helsen din?

- Hver dag, utenom julaften, trener jeg aikido. I tillegg er jeg vegetarianer, og spiser viktige vitaminer. Jeg spiser helst kokt eller stekt mat. Jeg lager maten på en spesiell måte og i en bestemt rekkefølge. Det beste jeg vet er havregrynsgrot med rosiner og nøtter. Jeg liker å lære andre om kosthold. Vennene mine blir også vegetarianere når de bor sammen med meg i helgene. Jeg er kokken i huset selv om jeg er gjest. Jeg bruker en tredjedel av døgnet på å lage mat. Det blir opp til fem måltider per dag. Resten av tiden går til instruksjon, trening og soving.

Hva er kjennetegnene ved aikido?

- Aikido er et japansk selvforsvarssystem, og gir allsidig trening for kroppen. Fysisk trening er like viktig som trening av mental utholdenhet og konsentrasjon. Hensikten er at kropp og sinn skal fungere sammen. For å utføre teknikker, bruker vi ei indre kraft (ki), som er både ei fysisk og mental kraft. Ved å utnytte ki, trenger eleven liten fysisk styrke for å gjennomføre en

teknikk. Vi trener også litt meditasjon. Det er meningen at eleven skal lære å bli avslappet når han eller hun kommer i en kampsituasjon. De skal unngå å stivne av frykt, noe som er vanlig. Personen skal overbevise seg selv om at det er mulig å kontrollere angriperen. Aikido bruker ulike kaste- og låseteknikker, og ved bruk av forskjellige rotasjoner med hoftene prøver utøveren å komme i en best mulig posisjon i forhold til angriperen. Bevegelsene må utføres korrekt for å være effektive.

Er det ofte skader innen aikido?

- Instruktører, som tillater konkurranser, utsetter klubbmedlemmene for større risiko. Konkurranser kan lett fremme aggresjon. Mine elever deltar ikke i konkurranser. Dermed unngår vi skader.

Hva synes du om elever som misbruker aikido?

- De gir klubbene dårlig rykte. Slike elever får ikke trene mer hos meg.

Hvordan er miljøet i klubbene dine?

- Vi har det veldig sosialt. Vi har ingen synlige tegn, som viser hvor høyt graderte vi er. Dermed setter vi ikke folk i bås. Kunnskapen vises gjennom praksis. Her i

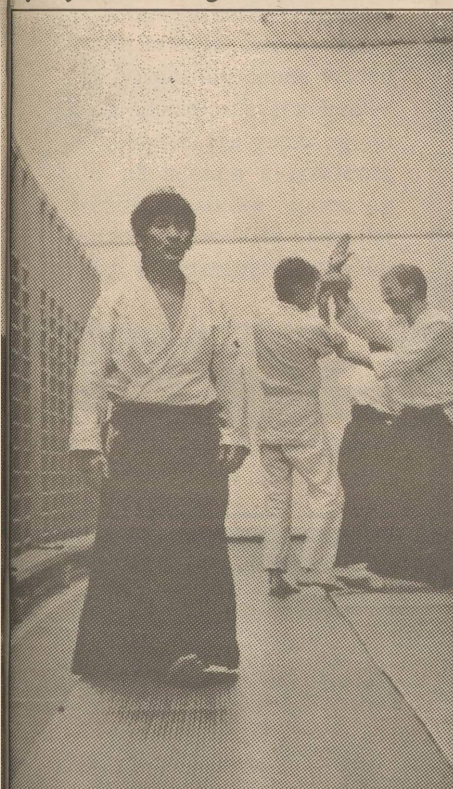
Norge er det bare trenerne som har tegn på deres posisjon. De bærer store bukseskjørt over draktene sine. Vi trener sammen uansett grad, og lærer av hverandre. Jeg synes det er viktig å gjøre ting sammen, både under trening og hjemme. Jeg bor aldri på hotell. Når jeg er ute og reiser, foretrekker jeg å bo privat hos mine elever. Elever som besøker England, får enten bo hos meg eller andre familier.

Hender det at noen prøver å provosere deg eller vil sloss?

- Jeg hadde problemer med dette en gang jeg bodde i India. Noen var stadig ute etter å jule meg, men jeg vet ikke hvorfor. Det er også enkelte som har fordømmet mot aikido.

Hva prøver du å formidle til elevene?

- Jeg lærer dem helt elementære basisfærdigheter i aikido. Det er viktig å kunne disse godt. Jeg lærer dem også om livet.

Kvinnedagen 8. mars

Kvinnedagen - 400 mennesker trosset været...

... men denne unge damen lot kvinnedagen være nettopp det.

Fjellgruppa drar i slutten av november hvert år til toppen av Store Blåmann for å ta farvel med sola. Her ser vi en lystig turdeltaker i "rutsjebanen" på vei nedover igjen.

Ut på tur

-aldri sur!

Er du en av dem som på godværsdager lengselsfullt ser opp på fjellene rundt Tromsø og ønsker du var der?

Av Snorre Sanner (tekst og foto)

Fjellgruppa er en av undergruppene til Tromsøstudentenes Idrettslag (TSI). Medlemstallet er i dag på 107, og det er høyere enn på lang tid. Har du allerede betalt TSI-kontigenten på grunn av medlemskap i en av de andre undergruppene, betaler du ikke noe ekstra for å registrere deg som medlem i Fjellgruppa.

Fjellgruppa arrangerer først og fremst turer av ulike slag, men også kurs. For tiden går et skikurs for utlendinger av stabelen. Og om ikke lenge vil et vinterklatrekurs bli avholdt.

Før hver tur blir det holdt medlemsmøte i IBG-kantina. På dette informeres det om turen, og det blir ofte vist lysbilder fra tidligere turer.

Ellers kan Fjellgruppa tilby utlån av turutstyr til medlemmene. Dette omfatter blant annet telt (både tunneltelt og lavvo), primuser, snøspader, pulk og diverse klatre-/breutstyr.

Endel tror at Fjellgruppa først og fremst driver med klatring og andre "ekstreme" friluftstivitet. Dette er ikke riktig. De har

stort sett vanlige turer, på ski eller til fots. Det har vært to turer hittil i år. Den første var en kveldstur opp mot Tromsdalstind. Den andre var en overnattingstur til Troms Turlag-hytta Skarvassbu.

En annen utbredt misforståelse er at en må være i spesielt god form for å være med på turene. I Fjellgruppa kan alle som er i alminnelig god form være med, selv om de ikke har så mye turerfaring fra før. Man tilpasser alltid tempo etter de "minst raske" deltakerne på den enkelte tur og tar relativt ofte pauser.

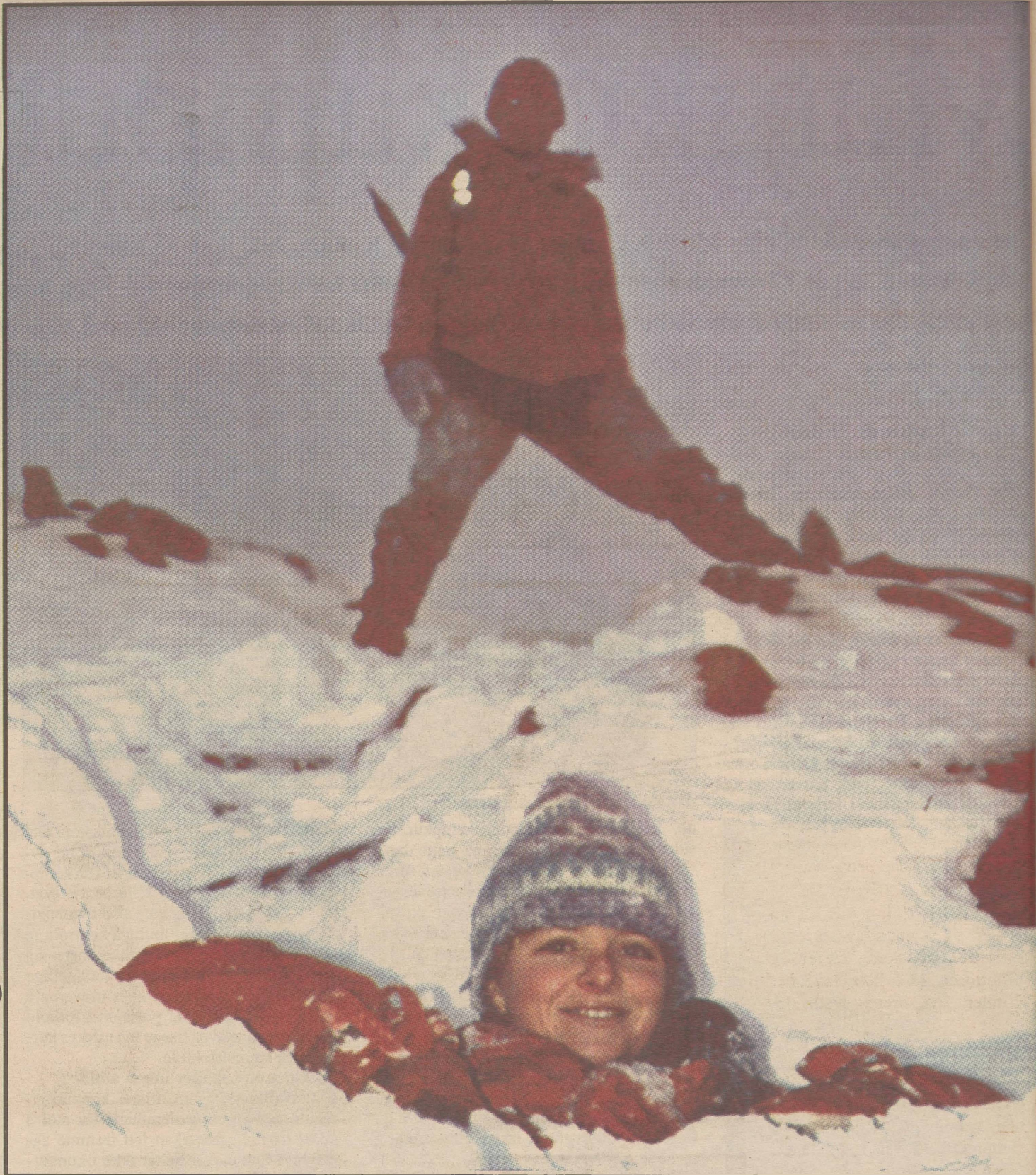
Sosialt samvær er en viktig del av fjellgruppas turer. Når temperaturen tillater det, har men lange koselige raster. Å lage en liten hoppbakke er en populær aktivitet. På hytteturene går praten livlig om kveldene. En kan ha det trivelig med sang, eventuelt gitar, og kortspill.

Første anledning til å bli med på fjellgruppetur er kommende helg. Da blir det arrangert snøhuletur. Hulene skal graves like i nærheten av Troms Turlags hytte Trollvassbu, (omlag 5 kilometer å gå på ski fra veien). Det er

ikke nødvendig å ha vært med på å lage snøhule tidligere. Til denne turen trenger man et godt liggeunderlag og en brukbar sovepose. Temperaturen i ei snøhule ligger på litt under 0 grader celsius. For de som av ulike grunner ikke vil overnatte i ei snøhule, men være med og grave, er det mulighet for å sove i Trollvassbu. Så har du lyst på ei annerledes helg, bli med på snøhuletur!

Fjellgruppas program for i vår :

- 19.- 21. mars: Snøhule- tur/kurs til Trollvassbu
- 26.- 28. mars: Vinterklatrekurs
- 31. mars: Lysbildeprogram fra Andesfjella
- 23.- 25. april: Bre-/skitur til Jiekkevarri
- 30.april- 3.mai: Tur til indre Troms
- Slutten av mai: Natur til Otervika med avslutningsfest.

Etter en lang dag i frisk luft kan de kulinariske opplevelser nå nye høyder!

Glade amatørers fest

FØR

Det passer seg egentlig å begynne med en "før det braker løs" rapport fra innsiden. Det er en times tid til premieren, enda en del småpjuks som skal sitte og endel usolgte billetter. To journalister og en fotograf sniker seg rundt bak scenen for å få tak i et eller annet. Luften er tett og selvbeherskelsen er på bristepunktet, selv om ingen står fram med sin eller andres nervøsitet. "Vi e aille blitt kjæresta og aille e kjæmpeflinke" er essensen i de kommentarene som fanges opp. Og fysisk nærvær preger mye av det som skjer. Klemming, roping, risting og dyp pusting og pesing, raske klapp på skuldrene og et "lykke til" klistret til enhver setning.

Vi er som skygger opp etter veggene og vil ikke forstyrre noen. Dessuten lar de seg ikke forstyrre, for de er hinsides denne verden og kun opptatt av hverandres ve og vel. 14 stk. Sju gutter og sju jenter på scenen svartkledte svirrende musikere, sjefer og billettører. Idet hele tatt; det vimler. Amatørenes festkveld.

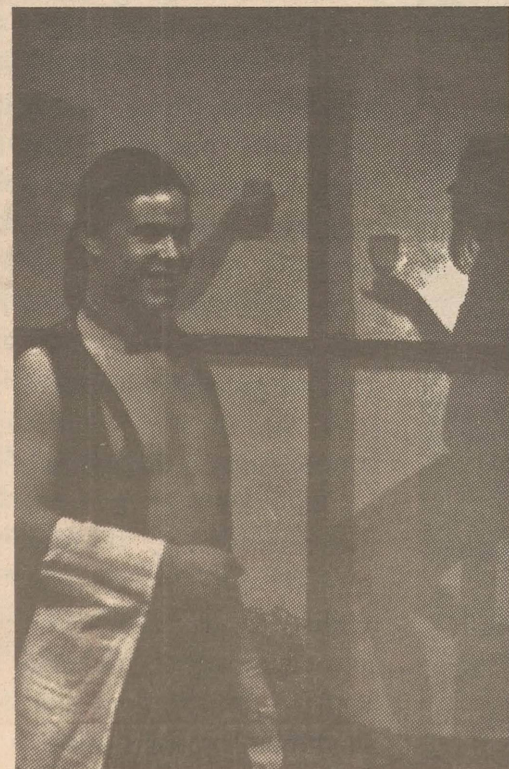
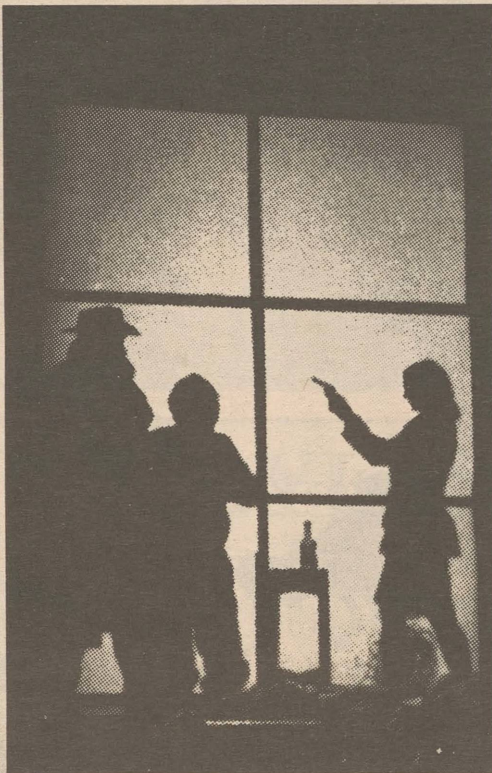
ETTER

I rusen, etter at publikum reiste seg i begeistring og hyllet sluttproduktet, var vi på farten igjen. Dette må bare dokumenteres. Situasjonen var uutholdelig for alle som hadde vært med på dette. Reaksjonene; ros eller surmaga oppstøt? Livsviktig!

Jada, de hadde greid det. Tendensene var å spore før folk var utenfor dørene. "Kjempebra", surrer i luften og flere nynner på siste sangen og smiler. Uten oppfordring har alle en gladkommentar om noe eller noen. Abbadamen, den lille tykke danserinnen eller Paul Watson. Godt scenetekke, småsviende samfunnskritikk og deilig hoftevrikk. I gruppene som dannes utenfor får en med seg diskusjoner, som alle er positive, og enigheten er stor om at de tok seg opp etter første akt.

Folk forsvinner ut. Tilbake; utslitte, lykkelige, svette og småfulle revymennesker i ekstase. De bobler over av avsluttet nevrose og neglespising, festhumør og pågangsmot. De har fått bekreftelse på at dette fungerer og de vet at de neste forestillingene vil bli bedre. Da skal de slå seg løs, flørte med publikum og gi hva det måtte være for at latteren skal skake Aud. Max. De har greid det, og med dette som motto var premierefesten som en premierefest skal være.

Ei studentuke kan aldri være foruten en studentrevy. Greitt nok at Borti Natta fylles av rikskjendiser, men uten en skikkelig oppvisning fra studentene ville mye av UKA vært borte. Premieren var på torsdag.

Oppriktig betalt

- man er best når det gjelder.

Skal årets revy sies å kunne ha noen rød tråd, må det være at den mangler nettopp det; i løpet av forestillingen harseleres det over alt fra gamle tragedieskikkelser til Black metal-pyromaner med adelig navn. Og en må bare fastslå at det meste holder. I massevis.

Starten er fresk og ramsalt med to fiskere i hver sin båt. Livet i en skrøpelig liten stormherjet sjark blir tatt på kornet, og sjøsprøytmaskinen må bare oppleves. Med en gang sketsjens poeng er brølt ut over Aud Max-havet sørger orkesteret for overgangen til neste nummer. Selv om premierenervene nok kunne anes i første akt, var kvaliteten på musikerne, under ledelse av Sindre Myrbostad, upåklagelig. Spesielt i andre akt var det snert også over deres spill. Etter å ha blitt sjarmert over en poetisk postmann, går vi over i de hardbarkede mannfolks yndlingsverden; privatdektektivens. Her kunne nok regien vært noe strammere, og poengene er ikke alle like gode, men det hele oppveies av måten de har greid å skape den rette tegneseriestemming på, med enkle virkemidler. En av de sterkere numrene er en instant norgeshistorie, med EF-valget lurende i kulissene.

God koreografi og en gjeng som tror på seg selv, sketsjen og det norske; slikt blir en glad av.

Revyens forfatterkollegium viser at de har hatt sans for humor der en må følge litt med. En "tragisk" konkurranse mellom Hamlet og Fedra, der han er en hoven blei og hun bare vil "døy" og , er også verdt å nevne. Tøft å satse på litterær humor som ikke så mange kjenner til. En undervannsharselas med en hvalvenn fra Canada, og et fleskete pars "dance macabre"; disse to numrene alene er nok til at denne revyen betaler seg, rett og slett steike morsomt. Etter pause er det grevens tid. Black metal dundrer ut i salen, og en kloning av den brannskadede bergensguten og en neanderthaler, trer inn på scenen. Vi hører ikke et ord av det han synger og det er helt ok; vi forstår hva han mener likevel. Oppsiktsvekkende her er scenografien som, bortsett fra i hvalvenn-nummeret, til nå har eksperimentert lite. På grunn av at revyen favner så mange emner og mulighetene til scenskift er begrensede på Aud Max, har scenograf Tor-Bjørn Gundersen valgt en løsning der lys, lyd, og skygge blir viktige elementer. I satanist-sketsjen ser vi mulighetene som mange andre sketsjer gikk glipp av. Fascisten Antonio Samaranch's sikling etter nobelprisen er temaet i en tankevekkende monolog. Inne i hodet til Ole Klemetsen blir vi presentert for tre av hans gjenlevende hjerneceller. "Eg ska vinna" klynker Øyvind Hilmarsen, og sammen med de to andre cellene gjør han det hele til et av de beste numrene i årets revy. For det er der man ser at skuespillerne tør å slippe seg løs og spille på publikums respons, at det virkelig tar av. Dette gjør også kontrasten til de svakere delene av revyen skarpere og mer åpenbar. Men instruktørene har gjort en god jobb, spillegleden er synlig hos alle aktørene og mange hull vil nok tettes etterhvert. Med avslutningsnummeret, der to vakre jenter bruker friskt oversatte ABBA-låter for å lokke til seg en ekkel Fernando med Harrydress og manglende håvekst på brystet, er en variert og humorfylt revy, i mål. Til slutt takker ensemblet for seg i en felles opptreden. De takker oss, og vi takker dem.

TEMA

BOB DYLAN

-i skjønnhet og smerte

I hele vårt liv har han vært der, folkesangeren og ordkunstneren. Han sang *Blowing in the Wind* før de fleste av oss så dagens lys. Han doserte direkte samfunnskritikk i en tidel av karrieren, og ble hetende protestsanger. Det er han vel også, men mannen som fundamenterte rocken som voksen stilart er egentlig en språkets kunstmaler. Og han har malt et mangfold gjennom sine halvt tusen sanger, eller skal vi si dikt? Mer enn et kritisk samfunnssyn er det individet som utgjør den røde tråden gjennom 30 år. Individet i samfunnet, i familien, i seg selv, med og mot alle. For han er en kontrastenes dikter. Hele veien har spenningen mellom ytterpunktene fulgt ham; mellom liv og død, kjærlighet og hat, lykke og ulykke, samhold og ensomhet. Få har vært forunt å ha så mange rundt seg som Dylan, likevel er han en ensom mann, eller som han sier det selv: *It's always lonely where I am*. Men ensomheten er vår beste venn, den er trofast og den er der når alle andre svikter. Ensomheten gir oss styrke til å takle menneskene rundt oss, og de er ikke alltid slik vi vil at de skal være.

Slik sjonglerer han med ensomhetens negative aura og gjør den til noe positivt, til styrke. Akkurat som det mytiske han har skapt rundt seg selv: Negative personlige egenskaper kan være positive. Dylan er ikke enkel å ha med å gjøre, han er ingen samarbeidets mann, noe blant annet journalister og medmusikanter fra tid til annen har fått merke. Likevel skrives det om ham, og alle som betyr noe har

BILDEMANIPULERING VED KURT SELJESETH

spilt med ham. Selv om han spiller falskt, eller ikke snakker til oss på en konsert, blir han tatt vel i mot av et trofast og alltid sindig publikum. Han har snudd sine svake sider til et varemerke, en styrke. Han har blitt en venn. På tur fra Studentersamfundet i trondhjemske høstregn har han dukket opp med sine bilder, og i vakker nordnorsk midnattsol har han jaggu vært der igjen. Her er kontrasten mellom regn og sol, og i Dylans verden kan regnet være vakkert og solen smertefull. Det er der alt sammen. Han har skrevet noe for alle, og for enhver situasjon. Han har gitt oss svarene som ikke finnes. Skildringene av liv og død svinger mellom dyster realisme og romantiske drømmer. Dylan er dyster, men bak det dystre finnes skjønnheten. Hans forfatterskap er selve livet. Å leve er å føle, og følelsene deler seg mellom skjønnhet og smerte.

Det hele begynte for snart et par mannsalder siden. Han ble født i Duluth, og vokste opp i Hibbing langt nord i Statene. Etter en tur innom universitetet i Minnesota bar det til New York hvorfra den unge Robert Zimmerman begynte å administrere rocken. Etter å ha vært rocken i tre-fire år trakk han seg tilbake, og har siden kommet igjen og igjen i ulike forkledninger; som countrysanger, harmonisk familie mann, filmskuespiller, bitter ungkar, nyfrelst kristen, nihilist, og den siste tiden som en av og til smilende bestefar for rockepoesien. Stilsiftene har vært mange. Han sang akkustisk

samfunnsprotest sammen med Joan Baez tidlig på 60-tallet, elektrifiserte seg sammen med The Band og ble pepet ut over hele verden. Så sluttet han å skrive sanger for venstresiden som han aldri tilhørte, og begynte å skrive tåkete og surrealistiske tekster som *Mr. Tambourine Man* og *Desolation Row*. Han brøt popmusikkens regler og skapte rocken gjennom sanger som varte i mer enn tre minutter, og tekster med *innhold*. I 1966 kom tidenes første dobbelalbum og fortsatt en institusjon i musikken, *Blonde on Blonde*. En motorsykelulykke kostet ham nesten livet, men etter et umenneskelig tempo gjennom flere år trengte han rekreasjonen som fulgte. Han giftet seg med sin store kjærlighet i livet, Sara Lowndes, og fikk fire barn.

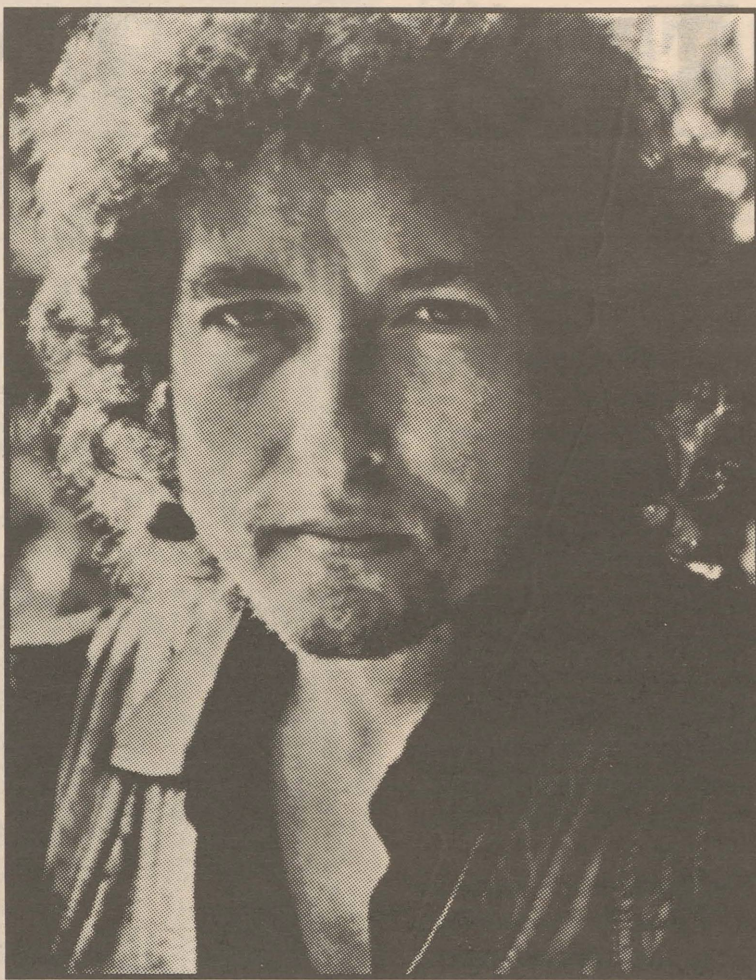
På slutten av 60- og begynnelsen av 70-tallet fremstår Dylan som lykkelig og balansert familiefar uten brodd. Han synger country med Johnny Cash og er det nærmeste han noen gang har vært smørsanger. Likevel er produktene han leverer av god standard. Nashville Skyline holder godt mål i country-genren, og John Wesley Harding er noe kryptisk, men en god LP. *New Morning* er melodios og vakker, men uten gift, og det skal helst være litt gift på en Dylan-skive! Han sier det selv i *Watching the River Flow: What's the matter with me, I don't have much to say?* Men tordenværet begynner å røre på seg i det fjerne. Godværet kulminerer i hans vakre hymne *Knocking on Heavens Door*, og så braker

det løs. Ekteskapet med Sara skranter og det begynner å boble i giftkolben. Dylan føler seg ensom og forlatt som aldri før. I denne perioden skriver han sine sterkeste tekster, og han kler seg naken for oss. Paradoksalt nok kjenner kanskje de fleste av oss seg igjen i disse personlige utleveringene. Men så er det livssmerten det gjelder, og den springer ut fra oss personlig, *-individet* og ikke samfunnet. Kanskje best av alle album illustrerer et par-tre i denne perioden kontrasten mellom ytterpunktene, smerte-glede, bitterhet-varme, traumalivsnytelse. Samtidig er det hele en enhet, lidelsen skjerper bevisstheten om lykke; det ene betinger det andre, marerittet og drømmen går hånd i hånd, det er virkelighetens mangfold, det er livet igjen. Dylan har det vondt, og bare ved å slite det vonde gjennom hvert fiber i kroppen kan han kureres, han vaksinerer seg selv. Og han nedkommer sitt mest ektefødte barn; Blood on the Tracks, platerekkens høydepunkt. Den flankeres av Planet Waves (før) med sine hyllester og mørke motstykker, og Desire (etter) som er den mest solgte Dylan-LP. Til tross for savnet av Sara, som riktignok ennå er *fysisk* rundt ham, glemmer han ikke sine røtter fra 60-årene og tar den fargede injuriedømte bokseren Rubin Carter i forsvar gjennom en harsk "protest" i Hurricane.

Etter åtte år ute av spotlightsen står Dylan på scenen igjen. Først turnerer han vinteren -74 over USA sammen med The Band, og så, når storkapitalen tvinger rocken til glitter og gjempearrangementer, går Dylan som alltid sine egne veier og begynner å spille i små og tette lokaler. Over et par perioder på noen måneder hver dunderer The Rolling Thunder Revue over det amerikanske kontinent, et rullende fyrverkeri som blir rockhistoriens sterkeste konsertbegivenhet. I mars -77 får Sara sin skilsmisse,

og neste album Street Legal, som kommer midt under verdensturneen -78, uttrykker igjen lengsel og frustrasjon. Den er røff og kantete, og viser utviklingen fra innledningen av turneen, hvor blant annet det myke Budokan-albumet spilles inn. Han slipper endelig Sara og søker Gud. For mange Dylan-fans blir dette vel sterkt, men vi *hard-core* som har fulgt vår guru i tykt og tynt, lar ham snuse på Jesus for oss. Dessuten har det bibelske hatt en posisjon i Dylans produksjon hele veien. Hvem har forresten ikke søkt svar hos en gud i tunge og meningsløse stunder? Men det blir mye messing både på plater og konserter, musikalsk derimot er den kristne perioden ikke det verste han har gjort. Og i den vakre Every Grain of Sand som lukker *born again* LP-ene når han sitt poetiske høydepunkt i denne perioden, der han går *from rags to riches, -in the bitter dance of loneliness*.

Utover i 80-årene inntar han en mer nihilistisk holdning, og blir noe anonym, men aldri helt borte. Han søker sine røtter i jødedommen og gir ut en solid LP i Infidels. Av og til passer han på å besøke oss i Europa og Skandinavia, gjerne med celebret selskap. I -84 er Carlos Santana med på lasset, i -87 Tom Petty. Og det var ved sistnevnte begivenhet at undertegnede "møtte" Dylan for første av fire ganger. I et bekmørkt Scandinavium i Gøteborg ledsaget tusener av lightere og fyrstikker oss sammen gjennom Forever Young og gjorde et sterkt og uforglemmelig inntrykk. 50-åringen Zimmerman forble evig ung i våre sinn. Oppturen fra siste bølgedal har begynt. Hans tredje tiår på toppen avsluttes med Oh Mercy som man må 15 år tilbake fra for å finne maken til poetisk og musikalsk tyngde. Og hans fjerde tiår innledes med Bootleg Series som inneholder 58 tidligere uutgitte mer eller mindre perler. Det burde være straffbart å holde slikt tilbake i inntil 30 år. Samtidig sier

BOB DYLAN

- 1962 Bob Dylan
- 1963 The Freewheeling Bob Dylan
- 1964 The Times they are a-changing
- 1964 Another Side of Bob Dylan
- 1965 Bringing it all back Home
- 1965 Highway 61 Revisited
- 1966 Blonde on Blonde (Dobbel-LP)
- 1967 Greatest Hits
- 1968 John Wesley Harding
- 1969 Nashville Skyline
- 1970 Self Portrait (Dobbel-LP)
- 1970 New Morning
- 1971 Greatest Hits Volume 2 (Dobbel-LP)
- 1973 Pat Garrett & Billy the Kid
- 1973 Dylan
- 1974 Planet Waves
- 1974 Before the Flood (Dobbel-LP)
- 1975 Blood on the Tracks
- 1975 The Basement Tapes (Dobbel-LP)
- 1976 Desire
- 1976 Hard Rain
- 1978 Street Legal
- 1979 Bob Dylan at Budokan (Dobbel-LP)
- 1979 Slow Train Coming
- 1980 Saved
- 1981 Shot of Love
- 1983 Infidels
- 1984 Real Live
- 1985 Empire Burlesque
- 1985 Biograph (Boks med 5 LP'er)
- 1986 Knocked out Loaded
- 1988 Down in the Groove
- 1989 Dylan and the Dead
- 1989 Oh Mercy
- 1990 Under the Red Sky
- 1991 Bootleg Series (Boks med 5 LP'er)
- 1992 Good as I been to you

DISKOGRAFI

det noe om produksjonens innhold og omfang, vi ser gjennom fingrene med den lille mannen. Forbrytelsen tilgis i ren hengivenhet.

Og kjærligheten driver oss både til Kalvøya, -hvor han trivdes så godt at han like greit kom to år på rad, og over de lapplandske vidder når han atter besøker oss nordboere i Luleå sist sommer. Så tett oppunder polarsirkelen som han neppe har vært før, gir han oss noen sanger alene med gitaren og munnspeilet mens solen går ned i skogene bak oss. Ja, det er sannelig livet! Bare avisene dagen etter forteller oss at berømmelsen har sin pris. Journalister som forsøker å komme inn i SAS-hotellet der han bor, blir avvist av bryske livvakter. "Dylan säger at han står under ständigt mordhot", -ingen kommer inn i foajèen. *It's always lonely where I am...*

Men så har han aldri likt folkemasser, og han har ikke vært noen stortaler i pressesammenheng. Han har gått *sine* veier, -gjørne mot sine nærmeste også. Helt venneløs er han dog ikke, selv om han har vært kontroversiell. Det meste av verdenseliten stiller opp i Madison Square Garden på 30-årsjubileet sist høst; hvem har ikke gjort cover på Dylan en eller annen gang? Vi blir beroliget når 20 tusen billetter til tre og en halv time med gamle og nye Dylan-låter blir borte i løpet av et par timer. Mesteren er fortsatt med. En gang studentenes konge trekker litt i trådene ennå. Kanskje blir det allerede på denne siden av årtusenskiftet at studentene *igjen* kjøper kassegitar i stedet for PC? Kanskje blir det i 90-årene at de som *synger* sin diktning blir *litterært* anerkjent? I en kunstart som gjerne kunne fått nobelprisen. En venn av oss er godt kvalifisert!

-Beauty walks a razor's edge, someday I'll make it mine!

ANDRÈ HEDQVIST

Foto:Arki

MUSIKK

STUDINENES HELT

Jan Eggum føler seg ferdig med læresituasjonen etter 20 år i bransjen. Av sine barndomshelter er det kun Alf Prøysen som står igjen. Zorro, Tjorven og Marx er lagt på hylla. Han trives best i opposisjon, og er mest kreativ når han er på offensiven. Og han syntes at nordmenn skal bli mer bevisst i sine musikkvalg.

Etter å ha vært underveis hele tiden er Jan Eggum nå både fysisk og psykisk tilstede. Vi møter han i Grand Hotells resepsjon. Han er sort kledd, tilbakelemt og trommer fingrene lett på sofaryggen. Det er under en time til konserten begynner. Tromsø er eneste stoppested i Nord-Norge. Hvorfor det?

-Egentlig hadde vi ikke råd til å reise til Nord-Norge. Vi bruker en turnebuss som gjør det mulig å gjennomføre programmet uten altfor store kostnader. Besøket i Tromsø blir så dyrt at blant annet kordamene har blitt igjen på Østlandet. De har blitt sendt direkte fra gårsdagen konsert på Hamar til morgendagens konsert i Trondheim. Jeg har et spesielt forhold til byen og det er alltid en enorm stemning. Tromsø må med. Publikummet her i byen stiller opp, fulltallig og entusiastiske, uavhengig av eventuelle plateutgivelser.

IKKE BARE TRIST

Og publikum, hvem er det?

-Det er studenter som utgjør det harde kjerne av publikumsmassen. Jentene, de fleste i 20års-alderen, utgjør trolig 2/3 av publikummet mitt. Det kommer antakeligvis av at jeg synger så mye om mannen og at jentene er flinkere til å høre på tekstene. Rekrutteringen foregår mest blant studentene og de siste årene har stadig yngre mennesker kommet til og blitt kjent med det gamle stoffet mitt, særlig gjennom konsertene. Det er på konsertene folk kan få det rette inntrykket av meg og mine tekster og melodier. Ved å bare høre på platene og det media forteller får man et lite nyansert inntrykk av meg. Jeg er ikke bare trist, melankolsk og voldsomt alvorlig. Jeg kan være ironisk når jeg får meg selv på avstand og melankolien min er romantisk. Som andre mennesker har jeg mange sinnsstemninger - alt til sin tid. Derfor blir konserter et viktig middel for meg for å vise alle mine sider. Konsertene er også viktig for meg for å få tilbakemelding på om de eldre sangene fremdeles er gangbare.

Kaffe blir bestilt for å lege et sårt stemmebånd. Halveis ut i

en hard tre-ukers turne begynner man å merke kjøret.

FORTSATT PÅ VEI

-På den siste plata, "Nesten ikke tilstede" produsent Bendik Hofseth og jeg plukket blant melodier laget de siste ti årene. Noen har ikke hatt tekst fra før, mens andre har det bare blitt gjort små forandringer på. Meningen var å lage et 18spors album, men til slutt stod vi igjen med ti melodier. Det viktigste på dette albumet har vært det melodiske perspektivet. Melodiene skulle passe sammen, derfor røk blant annet låta som Gitarkameratene hadde medvirket på ut i siste prioriteringsrunde. Men jeg tror denne platen vil være lettere tilgjengelig for et bredere publikum enn den forrige, "Underveis".

-Jeg har ingen problemer med å bruke stoff som har ligget lenge. Jeg produserer til enhver tid så mye at jeg umulig kan vente at det skal bli gitt ut i det hele og det store. Jeg har over 50 melodier liggende fra de siste åras produksjon. Jeg representerer en krevende og sammensatt musikkgenre selv om enkelte vil hevde noe annet, blant annet rock'n roll folk. Musikken min er sammensatt og krever dyktige musikere selv om den kan virke enkel.

Jan Eggum sitter lettere henslengt i sofaen. Han titter stadig på klokken, det er en halv time til konserten skal starte. Fullt hus, mye røyk og en smårusten stemme.

CAFE-VANDRER

Hvor henter du inspirasjon?

-Jeg klarer ikke å jobbe i rolige omgivelser, jeg trenger folk rundt meg. Er på cafe 2-3 ganger om dagen, jeg skriver masse og er på jobb selv om det ikke ser sånn ut. Fantasierer ut i fra folk jeg ser på, men plukker ikke historier direkte ut fra det jeg ser. Jeg lar meg ikke imponere av musikken lenger, til det har jeg hørt for mye. Blir derimot lett revet med

når jeg ser filmer og går mye på kino i Bergen. Film er et medie jeg har lite kjennskap til. -Noen konkrete planer om videre samarbeid Gitarkameratene imellom finnes foreløpig ikke. Lillebjørn Nilsen er neste mann ut med soloplate, og på den skal vi andre hjelpe til. Selv om vi er representerer forskjellig musikk vil det trolig virke forstyrrende om vi skulle komme med plater samtidig. Viserasang er vanskelig å leve av, du trenger en personlig formspråk for å kunne gjøre det godt i Norge. Men det er overraskende mange som klarer å overleve på viserasang i dette landet. Det er et lite språkområde å operere på og dermed et lite marked, derfor blir liveopptredener mer interessant.

Etter en merkbar nedgang på 80-tallet er det nå en ny oppgangsperiode i norsk musikk. Vi har fått en bredde som jeg tror er kommet for å bli. Det har kommet en ny

generasjon flinke og kreative musikere, som har kommet igjennom perioden med oppstarting av diverse kjellerband. Det er folk som har holdt på lenge men ikke tidligere har fått platekontrakt. I løpet av samme måned som mitt siste album kom ut debuterte flere norske band med plate. Og det er klart at det er ikke nødvendig å reise til Oslo for å gjøre seg fet. Man har hele landet som arbeidsplass, og de nye bandene som dukker opp i blant annet Bergen er et bevis på dette.

NORDMENN SLØVE

-Nordmenn har en tendens til å kjøpe det som ligger øverst på listene. De er for lite nyskjerrige på det som ligger utenom listetoppene. Alle kjøper de samme platene samtidig. Vi har hatt Sissel Kyrkjebø-år, Åge Aleksandersen-år, Jørn Hoel-år og så videre. Det er helt høl i huet at hele blokka skal kjøpe Jørn Hoel samtidig. Disse artistene har ikke blitt dårligere

med årene, men de selger færre plater. Etter en suksess kan det ikke slappe av. Det er viktig å komme seg ut og vise seg fram. Artister skal være fornøyd dersom de selger 20 000 plater ser en det i forhold til folketallet i Norge. Selvsagt er det vanskelig å være ny i Norge, men når har det ikke vært det? Er en ny får en heller spille gratis de første gangene. Stjernenykker må man la ligge i et land der også tilogmed metrologer blir rikskjendiser. Sier Jan Eggum, slett ikke så alvorlig som vi hadde regnet med. Denne "visekunstens outsider" smilte til oss flere ganger og dermed ble vi kvitt våre fordommer om det "voldsomt alvorlige" mannen fra Bergen by.

(Se konsertomtale neste side)

CECILIE K. ØDEGÅRD
og **FREDRIK NILSEN**

Foto:
JØRN SØDERHOLM

Kast ikke bort tiden med morro!

Jan Eggum kan ikke få understreket nok hvor viktig det er for han å opptre *live*. Og de som opplevde han på BortiNatta på torsdag kveld forstår hvorfor. Han disket opp med langt mer enn litt, middels og dypt triste sanger. Med enorme mengder selvironi og en god porsjon tørrvittig humor skapte han en god stemning og viste at *live* er noe helt annet enn plate. Eggum har et avslappet forhold til de lite muntre adjektiver pressen omtaler han med og han fleipet mye om sin påståtte alvorlighet.

Med en gjenkjennelig melodi-linje og novellistiske tekster har Eggum blitt noe for seg selv i norsk musikkliv. Han rører ved noe både i hjertet, sjelen og mellomgulvet til begge kjønn med sine skarpe og treffende tekster. Det skal ikke nektes for at Eggum er melankolsk, men han er også romantisk og humoristisk.

En god blanding av gamle og nye melodier gjorde at både gamle fans og nye tilhørere fikk noe å meske seg med. Den siste plata "Nesten ikke tilstede" ble selvsagt viet oppmerksomhet, men gjennom en kavalkade over hans største hit gjennom et langt musikerliv fikk publikum også mimret litt. At Jan Eggum trives med sitt publikum i Tromsø var ikke vanskelig å skjønne. I to timer holdt Eggum og band det gående, avbrutt av en halvtimes pause underveis. Trolig trengte vi alle en pause underveis, men det tok et par melodier igjen før det store stemningen var tilbake etter pausen. Selv om kordamene manglet ble det en fullgod konsert, med en velopplagt bergenser og godt samspilte, dyktige musikere. Det ble også en fin veksling mellom Eggum alene på scenen og hele bandet sammen. 475 mennesker innenfor dørene, trampeklapp, mye latter og flere ekstranummer var gode tegn på at folk hadde det gøy. Hvordan det gikk med nachspielet Eggum etterlyste på scenen vites det ingenting om. Men hvis stemningen holdt seg, ja da må det ha blitt bra.

CECILIE K. ØDEGÅRD

GRÅT HJERTE...

Her kommer en gladmelding. Gledesbudskap er nemlig svært nødvendige på denne tida av året. Vi er i midten av mars, en måned som med bitende vind og rikelige nedbørmengder kun er en eneste lang bekræftelse på at våren stadig er milelangt unna. Meningsløse hverdager! Tanken slår deg garantert der du fra din klamme lesesalsplass kaster et oppgitt blikk ut på de tunge våte snøfillene. Hvorfor drøvtygge brunost i kantina når kokosnøtter faktisk kan plukkes på Seychellene? Er det ikke da befriende å kunne tenke på de uting du tross alt ikke er belemret med akkurat nå? Eksamen, for eksempel. Slike prestasjonskrevende prøvelser er for de fleste like langt unna som det våren er. Men for oss grunnfagsstudenter på historie er eksamen faktisk en realitet. Det er her gledesbudskapet kommer inn: Mens du i all din seinvinterfrustrasjon saktens kan bevilge deg en Gro-dag, (eller skal vi si Gro-uke i disse UKA-tider) er vi belemret med to-ukers hjemmeeksamen. Den nye trenden på historie er nemlig å spre eksamenene utover hele året. O' skadefryd! Kos deg riktig godt over en forfriskende kald pils på et av konsertarrangementene. Vi sitter antageligvis et helt annet sted, med blikket stivt festa til en PC-skjerm, mens vi fortvila forsøker å hoste opp noen gullkorn. Attpåtil har historieseksjonen, (ettersom fjorten samfulle dagers slaveri tydeligvis ikke er nok, og for å være sikre på å holde oss i ånde) valgt å legge muntlig eksamen til uka etter påske. Bare for å være helt sikre på at vi aldri får sluppet av! Når denne muntlige overhøringen så er over, går det mot lysere tider også for oss på historie. Da gjenstår tross alt bare en siste ildprøve, ja, for vi har selvsagt en skriftlig åtte-timers i mai... Denne gladmeldinga var ment å favne alle, også mine medstudenter på historie. Hva kan så vi trøste oss med i disse strevsomme tider? -Vi får gjøre som lille Ingemar og tenke på at vi tross alt er bedre stilt enn mange andre. Vi er langt heldigere enn stakkars Lajka, som var sulten og helt alene langt ute i verdensrommet. Det kunne helt klart vært verre.

TRULTE

STORM

Vindene hviler lett
over vinterengers tungsinn
Du er ute

lengter
etter å finne
storm
mot hva som før var dine
varme kinn

Du står der du står
Kan hende
Bare litt lenger vekk

Du er med ytre ro gift
inntil døden

KURT SELJESETH

Tromsø får ny kinosal

Kinosjef Hans Henrik Berg sier til Utopia at Tromsø kan ha en ny kinosal i løpet av halvannet år. Det arbeides med planer om en mindre sal med plass til 50-60 mennesker der kaféen på Fokus ligger nå. Kommunale planleggere skal på befarung i disse dager, og utredningen skal være klar 16-17 mars.

Publikum i Tromsø opplever et paradoks etter suksessen med filmfestivalen. Festivalen viste at det er stor etterspørsel etter eksperimentell film. Likevel settes ikke slik film opp på kino i Tromsø. Dette mener Berg vil kunne rettes på med en liten sal, hvor såkalt smale filmer kan vises. Salen vil, om den blir bygd, profileres som en sal for eksperimentell film som ikke har det store publikumspotensialet. Spørsmålet som befaringa forhåpentligvis vil gi svar på, er hvorvidt det teknisk lar seg gjøre å bygge en kinosal i foajèen i Fokus. Deretter må det gis klarsignal fra kommunestyret.

Det økonomiske resultatet for Tromsø kinoene viste et

overskudd på vel 1,2 mill. kroner for 1992. Berg mener at en ny sal burde kunne dekkes inn over kinobudsjettet, hvor overskuddet i dag går til kommunens kulturbudsjett. Uansett, må publikum leve med dagens begrensede kinotilbud i minst halvannet år til. Når det gjelder premierer på de nyeste filmene, mener Berg at dette ikke vil forbedres. En ny, liten sal vil bli forbeholdt "smale" filmer. Tromsø vil fortsatt måtte vente på de nyeste storfilmene. Her stiller vi bak de større byene.

Det jobbes med å gjøre "sjuer'n", eller 19.00-forestillingen mer attraktiv. Folk vil ikke se film så tidlig, sier Berg. For å bøte på dette, vil det gjøres forsøk med lavere billettpris på denne forestillingen. Videre er det planer om et klippekort på kino. Det vil lanseres et kort hvor du betaler for fire filmer, og får se fem. Men alt dette vil ta tid. Vi må først få gjennomført innføringen av datastyrt billettsalg, avslutter kinosjefen.

JARLE JOHANSEN

PRELATENS HJØRNE

Kjære student!
Takk for sist og
takk for
innsatsen.
Hvilken innsats,
kan du si. Ja ikke
for at du er her,

men for at du tar et standpunkt for alle svake og undertrykte. Har du ikke gjort det heller? Noe må du ha gjort, for jeg føler at jeg står i takknemlighetsgjeld til deg. Kanskje det var du som smilte så godt da jeg holdt på å velte kaffekoppen din? Nei vel ikke det nei, du ville helst be meg dra til et varmere sted etter at jeg sølte all kaffen utover avisa di. Noe må det være, for jeg vet at du må få en liten takk. Uansett, takk for at du finnes her og gir meg noe å være takknemlig for. For du skjønner at ordet takk er lite men godt. Det kan uttrykke en uendelig glede eller bare et høflig svar. Med dette ordet kan du vinne en venn eller besegle et kjærlighetsforhold. Du kan samle glødende kull på en uvenns hode eller bite av en innpåsliten beiler, nei-takk. For et ord til mange slags bruk. Men desverre så lite brukt. For det verste en nordmann kan føle overfor et annet menneske er takknemlighet. Da har noen et tak på oss og vi må betale en gjeld som vi ikke tåler å bære. Vi vil ikke være utakknemlige, men takknemlighet er nesten like ille. Hva er vi så? Helt utakknemlige. Det er et ord uten mening, men allikevel sier det noe om nordmenns følelsesliv. Vi kan nemlig ikke unngå å komme i takknemlighetsgjeld til andre mennesker så lenge de beveger seg i nærheten av oss. Derfor prøver vi å holde en viss avstand til de andre. Ikke for å virke utakknemlige, men for å unngå å kjenne oss for takknemlige. Uansett; takk skal du ha for at du har lest disse linjene.

Med hilsen Dagfinn pastor loci/o

MUSIKK

de gule svanene

Nordmenn er et treigt folkeslag. I et land der Smokie, Bonnie Tyler og Michael Bolton er folkehelter, overser vi glatt de ting som skjer ute i den store verden, men også de ting som skjer under overflaten her hjemme. Vi har for eksempel oversett YEAHLOVE SWANS, som i fjor sommer debuterte med den til tider glimrende utgivelsen "lovetech". Et herlig sammensurium av støyende gitarer, techno, søte refrenger og kordamer. Ja, til tider er dette mer britisk enn britene selv. Yeahlove Swans blei starta av den tidligere Matchstick Sun-gitaristen Rolf Recknagel våren 1991. I tillegg til Rolf, består svanene av: Trond Tormes - keyboard, vokal; Kirsti Nystumo - bass, vokal; Peder Solberg - trommer; Nils Johanson - gitar; Majlin Keilhau - tamburin, vokal.

YEAH

Det å finne et genialt band-navn er ikke bestandig like enkelt, og noen tyr til enkle løsninger som for eksempel Return, Monroes eller Roxette. Yeahlove Swans derimot, er et kult band-navn.

"Navnet symboliserer vel ikke noen spesiell dyp greie, men det er et veldig visuelt navn, det kan leses på flere måter. "Yeah" er et ja-ord, gult er en farge og "love" viser at vi fortsatt er mennesker oppi all teknologien. Det er noe positivt over navnet, noe tidløst."

Bevandrede mennesker i ny norsk rock kunne første gang stifte bekjentskap med Yeahlove Swans gjennom NRK-magasinet "U" høsten 1991. Seinere blei det en flexi-singel som fulgte med Rock Furores februarnummer i fjor. Like etter blei kontrakten med Polygram skrevet, og debutplata "lovetech" forelå altså sist sommer. Plata har ikke solgt all verden, men Rolf er likevel fornøyd.

"Plata har solgt jevnt, kritikkene har vært gode og vi blei til og med spellemannsprisnominert for den, så vi har ingen grunn til å være misfornøyd."

Satt i en vid bås har Yeahlove Swans mange fellestrekk med

Glem Matchstick Sun, Men of Courage og Femi Gange. Navnet er Yeahlove Swans. Utopia har via Televerkets telefonledninger snakket med låtskriver, gitarist og vokalist i bandet, Rolf Recknagel.

den oppgående britiske indie-scena, og vi kan hentyde til band som My Bloody Valentine, Happy Mondays og Lush.

"De band som idag dominerer de britiske indie-listene, er band som vi føler oss i slekt med. Vi driver med mye av det samme, nemlig oppdatert rock med techno-nyanser. Onde tunger vil vel si at vi har kastet oss på en bølge, men sannheten er den at Yeahlove Swans startet parallelt med det som startet i England. Det er gjerne sånn at når du jobber med rock veldig bevisst, så ender du opp med å ligge

**We're so cool
she's so cool
opening a yeahlove
painted door
dancing like yeahlove
painted swan
grooving on a lazy
afternoon
listening to you
(we're so cool)**

foran hele tiden. Og hvis onde tunger vil ha det til at vi har kastet oss på en bølge, så er jo onde tunger veldig seint ute. Heldigvis ser det ut til at det er i ferd med å løsne for denne

type musikk i Norge, den har på en måte modnet i takt med markedet. I utlandet har man jo vært observant på denne type musikk et par år allerede, mens det i Norge kun har vært små grupper som har absorbert musikken. Men nå ser det altså ut til at bølgen siger sakte inn over oss også".

Men dere er fortsatt veldig særegne i norsk rock...

"Joda, men det er mye klassisk rock'n roll i det vi gjør også, som flere andre har gjort før oss! For eksempel har siste-låta på skiva "everything has an end" mye Neil Young over seg!

LOVE

Er det viktig for deg å ha fullstendig kunstnerisk kontroll på det du skaper?

Nei, egentlig ikke, for da blir det solo-prosjekt, og det er ikke Yeahlove Swans. Vi er alle med på å utforme låtene, selv om det er jeg som har kommet opp med idèene. Det var for eksempel et ønske fra hele bandet om at tråden gjennom "lovetech" skulle være driv, puls og dansbare arrangementer, og slik blei det. Man skal ikke stenge ute andres uttrykksbehov, fordi det går ut over hele bandet. Plateselskapet vårt blandet seg forresten nesten for lite inn i prosessen, og det

er først nu vi har begynt å samarbeide med Polygram på det kunstneriske og kreative plan. De spør oss om hva vi trenger for å lage musikken vår så bra som mulig, og det er et jævli bra utgangspunkt for å lage en LP.

**In spite of what we had
in mind
we played the wrong
tune all the time
instead of makin'
it a point
we like the birds to
meet a joint**

Lydbildet er til tider veldig teknologisk, er bruken av teknologi noe dere bevisst forsker på og bruker aktivt?

"Teknologi i musikken nå for tiden dreier seg om moderne sampling-teknikker og bruk av maskiner, og styres den av menneske-hender er det bare en fordel å kunne bruke det. De signaler som kommer fra maskinene er veldig enkle å jobbe med og de stemmer veldig godt med vår tids sound og lydbilde. Men vi bruker også mye analogiske teknikker og akustiske lyder. Vi har jo kalt

skiva "lovetech" for å vise at vi er mennesker til tross for all teknologien."

SWANS

Er det noen form for filosofi rundt Yeahlove Swans?

Ja, littegrann, men den stikker ikke så veldig dypt. Rock-begrepet er jo blitt et eget kultur-fenomen. Vi representerer rocken, på samme måte som jazz-musikere representerer sin musikk. Rock er en måte å leve på, en slags livsfilosofi, blant annet fordi rocken utvikler seg hele tiden. Det er liksom ingen livsfilosofi i det å være dansemusiker, fordi dansemusikken utvikler seg veldig treigt og er veldig statistisk på en måte.

I disse dager er Yeahlove Swans ute på en liten Norges-tur, blant annet for å promotere "lovetech".

Den ble nemlig re-lansert i forbindelse med den norske musikk-bransjens årlige julebord, spellemannsprisen. Yeahlove Swans var nominert i rock-klassen, men måtte se seg forbigått av Barbie Bones, som sneik til seg den tunge harpa. Men bandet har ikke bare konserter på tapetet. Det kommer ny skive i mai, som i følge ryktene er produsert av en engelskmann som også har produsert My Bloody Valentine. Men det kommer også til å skje ting utenfor Norges grenser:

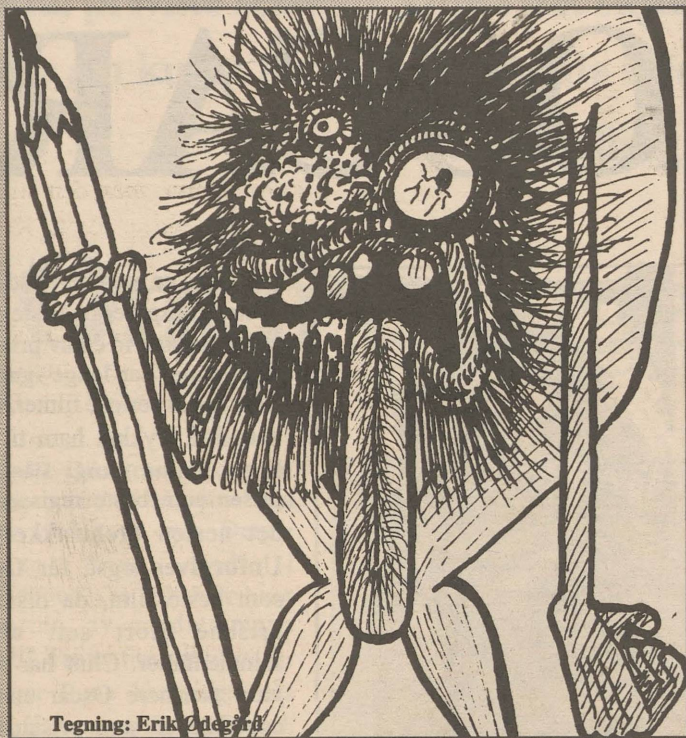
"Det ser ut til at det blir konserter og plate-lansering i utlandet i nær framtid, men å planlegge og tilrettelegge dette, overlater vi til managementet og plateselskapet vårt. Vi har verken penger eller ressurser nok til å gjøre dette selv. Slike ting må være tilrettelagt på forhånd. Vi har nok å gjøre med det vi SKAL gjøre, nemlig å utvikle musikken vår."

Denne artikkelen om Yeahlove Swans er snart ferdig, og undertegnede skal dra hjem for å høre mer på en av de mest geniale pop-låtene på lang tid, nemlig "I ain't gonna give it up":
doggy rules / the dwarfs are hunting / I see the light in your buckaroo shoe / dynamite / my senses exploding / kind of things I'm thinking of...

Blir det ikke fullt på Bortinatta torsdag den 18.mars, blir jeg sur!

RUNE N. ANDREASSEN
Foto:ARKIV

KULTURJOURNALISTEN

Tegning: Erik Odegård

Hvordan være en kulturjournalist, er et heller diffust tema. Spesielt når en er helt fersk og stappfull av misforståelser, kryssende forventninger og en stor mengde nervøsitet.

Vi er i Tromsø, det er lørdagsformiddagssludd, takras og ærbødige Grand kafé. Fotografen og jeg har avsperrert en del av kafeen til intervjuing, målt lys og i det hele tatt gjort det vi kunne for å forberede oss til det store som skal skje; nemlig et eksklusivt intervju med Kari Bremnes.

Jeg har aldri, egentlig, intervjuet noen som helst, spesielt ikke noen som er så kjent som henne. Dermed er det duket for hva som helst. Før jeg går videre må jeg innskytte at jeg har spørsmål skrevet på en nyinnkjøpt smart liten notisblokk jeg har sett profesjonelle bruke, pluss en ikke mindre smart bandopptaker jeg har øvet med kvelden i forveien. Så

det er ikke noe å utsette på utstyret eller det oppblåste selvbilde jeg nok hadde skapt meg. Men vi er ikke i mål enda, heller tvert imot.

Så sitter vi der da og venter, avtalen var for en halv time siden, men det er sånt som skjer, beroliger den mer vante fotografen meg. Føttene mine vil ikke ligge i ro, Dagbladet foran meg kunne like godt ha ligget opp ned og øynene vokter konstant på resepsjonen. Munch, grenser, drømmer, sensualitet osv. suser avgårde i hodet og kommer hun ikke snart? Så plutselig kommer det folk, reisetrøtte, utfrika musikere og, kan jeg skimte gjennom det kulørte glasset, ei kvinne i stor jakke og høyhælte sko. Jeg svetter, er klam på hendene og lener meg grådig over bordet for å se bedre. "Skjerp deg", kommer det tørt fra fotografen. "Ja, ja, selvsagt", stammer jeg og lener meg verdensvant bakover i full uro. Hun

forsvinner, jeg synker sammen og resepsjonsdamen sier tørt at stjernen ikke under noen omstendigheter kan forstyrres. Hun bor på rom 420 og jeg kan aller nådigst ringe opp og avklare situasjonen. "Helvete", er det eneste jeg kommer på i forbifarten og tenker med gru hvordan et telefonintervju vil fortone seg i forhold til den intime, nære iscenesettelsen jeg hadde lagt opp til med spørsmål hentet fra livet.

For å gjøre dette kort får vi være med på lydprøvene og vi får et intervju etter konserten. Hun er syk og trenger en blund før hun skal opptre. Såpass skjønner jeg og tar en "jeg er lei meg-pils" før vi trasker avgårde i slapset mot Fokus. Der er det full rulle og skuffet legger jeg merke til at ingen legger merke til oss. Så der sitter jeg med blokkene, de knuste illusjonene, en sviende tanke om yrkesskolen, og iakttar det som skjer uten følelser. Hva skjer så? Jo, bare sånn uten videre dukker hun opp, stemmeprøven er forsinket og "om vi kan ta intervjuet nå. Passer det?" "Hjelp".

"Ja, jo selvsagt", presser jeg fram og strekker ut handa mi, og skjønner at jeg har glemt alt. Spørsmålene ligger sammen med bandopptakeren nede i veska, scenearbeidene roper og skriker som gale og jeg, rødblussende stum, med hengende munn og et intenst ønske om å forsvinne, verkende i hodet, får ikke fram et ord i løpet av det lengste minuttet i mitt liv.

"Skjerpings Ronald, skjerpings!", og hostende kommer jeg i gang. "Til faens med planer" er mitt livsmotto i tilfelle Dagbladet skulle ringe.

KULTURJOURNALISTEN

Seg selv nok

Hålogaland Teater har omsider satt opp nasjonal-dramaet Peer Gynt. De har valgt en lav profil, med monolog som ikke stiller de store krav til teknisk eller økonomisk satsing. Derimot stiller den krav til skuespilleren som skal framføre dette omfattende verket. I utgangspunktet ville en scenerealisering med fullt ensemble vare i 4-5 timer. Monologformen har imidlertid vært mye brukt. For noen år siden var Thorolv Maurstad i Tromsø med sin versjon. En versjon som avar et motstykke til Knut Walles framstilling. Der Maurstad framstod som en Per Aabel-figur, rolig gestikulerende, hvor han øste ut av sitt livslange kjennskap til Peer Gynt, blir Walles tempoversjon en ganske annen. Walle våger mye. Han spiller ikke bare Peer, men også alle de andre karakterene. Dette fører til et hektisk skifte mellom karakterer og replikker. Peer blir så sprudlende aktiv som i boka, og kanskje vel så det. Det går så fort, og det hagler så med Ibsen'ske gullkorn, at en som tilskuer blir rent svett. Noen overdose blir det likevel ikke snakk om. Walle er såpass dyktig at han lar de andre sidene av Peer slippe til, og skaper en troverdig livskunstner.

JARLE JOHANSEN Foto: RUNE DALHEIM

STUDENTPRESTEN

Studentprest Dagfinn Magnus er ansatt av Den Norske Kirke for å arbeide blant studenter og ansatte ved Universitetet og høyskolene i Tromsø. Presten er åpen for samtaler om religiøse, personlige, og sosiale problemer, samt faglig-teologisk rådgivning.

Kontor i breivika (IMR-biblioteket),
tlf. 083-44097, priv. 083-58065

STUDENTENES SOSIALTJENESTE

Du kan ta kontakt med Studentenes sosialtjeneste ved ulike sosiale og personlige problemer, for eksempel dårlig økonomi, samlivs-/ familieproblemer, ensomhet, tvil om studievalg, eksamensangst...

Av og til kan det være vanskelig å ha klart for seg hva problemene egentlig består i. TA GJERNE KONTAKT. JO FØR, JO HELLER.

Kontoret er i kjelleretasjen på Universitetsbiblioteket, med inngang fra nord. (På yttersiden av bygget) Ta kontakt for avtale. Treffetid kl.10 - 14 hver dag. Kl. 13 - 14 har kontoret "åpen konsultasjon" uten foregående timebestilling.

Telefon:

Kaare Olsen 44594

Ann Torunn Olsen 44595

Ane Marie Hektoen 44596
(foreign student consellor)

Husk å benytte deg av HELSEFONDET, som gir delvis dekning av utgifter til tannbehandling, briller, fysioterapi og andre helsemessige utgifter. Se regler på oppslagstavla. Søknadskjema fås hos Studentsamskipnaden og Sosialtjenesten. Psykolog: Henvend deg til Sosialtjenesten vedrørende informasjon om Psykologtjenesten.

VIDEO

JERSEY GIRL

Amerikansk/1.28 t.

Regissør: David Burton Morris.

Skuespillere: Jami Gertz, Dylan McDermott.

"Jersey Girl" er en tullete historie som du, med mindre det står Stevie Wonder på ID-kortet ditt, har sett hundre ganger før. Filmen kan nesten regnes som en nyinnspilling av "Pretty In Pink", uten at jeg skal antyde plagiat. Gertz spiller Toby Mastellone, ei jente som kikker over til rikmannsstrøket Manhattan for å finne en som kan hjelpe henne bort fra det fattigslige livet hun lever. Ikke overraskende treffer hun (bokstavelig talt) på drømmepriksen. Det er bare ett problem: de lever i to forskjellige verdener. Dermed streber Toby etter å være noe hun ikke er, og konfrontasjoner oppstår. Moralene er at "like barn leker best", og det evige spørsmålet om de får hverandre dukker fort opp. En trenger vel ikke ha Nobelpris i intelligens for å finne svaret på det, eller? Se heller originalen - "Pretty In Pink".

ONLY YOU

Amerikansk/1.24 t.

Regissør: Betty Thomas.

Skuespillere: Andrew McCarthy, Kelly Preston, Helen Hunt.

Det er julaften. Clifford Godfrey (McCarthy) er nettopp blitt dumpet av dama, og visiterer den lokale baren med uttalt mål å bli snydens full. Innen han rekker å gjennomføre de planene, treffer han Drømmekvinnen 10, alias Amanda Hughes (Preston). Hun har tilbragt en del timer på baren allerede, bærer synlig preg av dét, og sjekker opp vår mann. Ettersom Cliff er en mann med begge hodene i orden, hiver han seg med på leken. Han har tilfeldigvis til billetter til Hawaii, og tar med seg Amanda. Vel framme treffer han nok en dame, som fort forelsker seg i vår helt. David Koresh ville nok kalle dette en ønskesituasjon, men som den moralske amerikaner Cliff tross alt er, ser han seg nødt til å velge én av dem, i stedet for å holde det gående med begge. Hovedankepunktet mot "Only You" er at historien er tynnere enn ei middels russisk turnerjente, og kunne vært fortalt på under en halvtime. Filmen har likevel en viss sjarm, og er småmorsom til tider. Grei underholdning en kald vinterdag.

HÅNDEN SOM RØRER VUGGEN

Amerikansk/1.45 t.

Regissør: Curtis Hanson.

Skuespillere: Rebecca DeMornay, Annabella Sciorra.

Rebecca DeMornay var før denne filmen mest kjent som dama til Leonard Cohen. Med "Hånden Som Rører Vuggen" skapte hun seg et eget navn, og det er sannelig ikke ufortjent. DeMornay er den fremste grunnen til å se denne filmen, som var en stor suksess på kinoene i Norge. Claire Bartel (Sciorra) blir antastet av sin gynekolog, og anmelder ham til politiet, uvitende om hvilke konsekvenser denne handlingen vil få. Gynekologen kommer i medias søkelys, blir blendet og begår selvmord. I sjokket over dette, mister hans gravide kone (DeMornay) barnet sitt, og sverger hevn over Claire Bartel. Et par år senere får hun jobb som barnepasser hos Bartel, og det er nå moroa begynner. DeMornay er eksellent som hevnlysten psykopat, og redder filmen for undertegnede. Jeg begynner nemlig å få nok av alle disse amerikanske psykopat-filmene som har oversvømmet markedet i det siste. Problemet er at det er for mange av dem, og dermed blir hver og en forutsigbar. Overraskelsesmomentet uteblir, og filmene blir for lite skumle, en kardinalsynd i thrillere primært laget for å skremme. Dette gjelder også "Hånden Som Rører Vuggen", selv om den langt fra tilhører verstingene i sjangeren.

PER IVAR JOHANSEN

FILM

Hele året spekuleres det i hvilke filmer som skal nå opp i kampen om det gjeveste filmtroféet av dem alle - Oscar, den amerikanske filmbransjens gullgutt. Den 29. mars er det slutt på alle spekulasjonene. Da er man kommet fram til sannhetens øyeblikk i Los Angeles, der utdelingen finner sted.

I år er det tre filmer som skiller seg ut, nemlig *The Crying Game*, *Howard's End* og Clint Eastwood's western-epos *Unforgiven/Nådeløse menn*. Sistnevnte er nominert i 9 kategorier, og kan bli den store forgrunnsfiguren på utdelingen. Den er favoritt både til beste film, beste mannlige birolle (Gene Hackman) og beste regi (Eastwood), og stikker sikkert av med noen av de tekniske prisene også. *Howard's End* har også fått 9 nominasjoner, men taper nok for *Unforgiven* i de viktigste kategoriene. Den britiske sensasjonsfilmen *The Crying Game* har mottatt hele 6 nominasjoner, hvilket er 6 fler enn forventet. Denne kostet kun 30 millioner kroner å lage, noe som er en tredjedel av lønna til Arnold Schwarzenegger for *Terminator 2!* Den norske tittelen blir Fryktens spill, og filmen, som forventes å bli en suksess her hjemme, blir satt opp på norske kinoer 1. april. Da kommer også *Scent of a Woman/Duften av kvinne til Norge*, et følsomt drama med Al Pacino i hovedrollen som blind. Den siste nominerte for beste film er *A Few Good Men/Et spørsmål om ære*, men den regnes som sjanseløs.

TID FOR OSCAR

Pacino har like godt tilsnekert seg nominasjoner både for beste hovedrolle og birolle (*Glengarry Glen Ross/På stram line*, går nå på norske kinoer), og er stor favoritt til å ta hjem prisen for beste hovedrolle. Han vant Golden Globe for *Scent of a Woman*, og Oscar er ofte et spill av nevnte GG. Med disse to nominasjonene er han oppe i totalt 8 i sin karriere, hittil uten å få med seg den berømte statuetten hjem. Det er derfor en allmenn oppfatning at han kommer til å vinne denne gang. Blant de øvrige nominerte er Robert Downey jr. for fersk, Stephen Rea for ukjent, Denzel Washington for svart og Clint Eastwood for lite anerkjent som skuespiller. Western-helten Eastwood kommer i stedet til å få Oscar for beste

regi. Han er nominert både for beste skuespiller og beste regi, og må nesten få én av prisene. Akademiet har lenge ignorert Eastwoods seriøse filmer, men har altså trykket ham til sitt bryst denne gang. Får han prisen som beste regissør, er det nesten brennsikkert at *Unforgiven* også får Oscar som beste film, da disse to prisene stort sett alltid sammenfaller. Clint har aldri vært nærmere Oscar enn to opptredener som prisutdeler, men denne gang har han sikkert skrevet takketalen allerede.

Når det gjelder prisen for beste kvinnelige hovedrolle, står formodentlig kampen mellom Susan Sarandon og Emma Thompson, med Michelle Pfeiffer som outsider. Engländeren Thompson fikk Golden Globe for rollen i *Howard's End*, og er favoritt også til Oscar. Uromomentet i så måte er Susan Sarandon, som er i samme posisjon som Al Pacino. Hun har vært en tro tjener i Hollywood, og har vært nominert mange ganger, senest i fjor for *Thelma & Louise*. Hun er denne gang nominert for *Lorenzo's Oil*, og vi tror hun vinner. De fleste mannfolk vil vel heie fram Michelle Pfeiffer, som er nominert for *Love Field*, men vi tror hun kommer til kort. Øvrige nominerte er Mary McDonnell og franske Catherine Deneuve, men disse er henholdsvis sjanseløse og uten utsikt til å vinne.

PER IVAR JOHANSEN

på første rad i mørket

Tromsø kommunale kino er i den unike situasjonen at publikum strømmer til kinoene. Filmer som skulle være satt opp for en god stund siden har dermed blitt utsatt. "Dracula" har måttet vente i over to uker, men er her nå med all sin kjærlighet, noe denne filmatiseringen faktisk handler om. En av de store publikumsfilmene som også har fått de store lovordene fra kritikerne. Få den med deg! Flere filmer som går nå er "Lek med døden" thriller med ikke ukjente Kevin Kline i en av hovedrollene, og "Kjære, jeg forstørret barnet" en oppfølger til Walt Disney's

komedie "Kjære, jeg forminsket barnet". Av nye filmer som kommer, en annen komedie fra USA: "California Man", laget i beste Waynes world-stil. Også denne filmen har hentet en skuespiller fra amerikanske MTV. (I "Waynes world" er jo hovedrolleneinnhaverne direkte produkter av et kveldsprogram på samme kanal). Filmen settes opp rundt 18. mars sammen med den ganske etterlengtede "Blade runner". En storslagen film som holder seg like godt etter en del finjusteringer fra forrige gang den var å finne på kinoene her til lands.

Samme dag blir det norgespremiere på den Oscar-nominerte "Duften av kvinne". Tegnefilm kommer det også, "Tom og Jerry setter byen på hodet" og "Lillefot og vennene hans". Sistnevnte er en reprise og Tom og Jerry skal for de fleste være godt kjent. Siste film som kommer opp før neste nummer av Utopia er ute igjen blir "Sneakers". 25. mars er dato den skal være klar for publikum her i byen. Action-komedie med Robert Redford.

FREDRIK NILSEN

Lyrikk er en kunstform som er lite synlig i Tromsø. Det bedrives imidlertid ordeksperimenter i små, private selskap. Ofte i det skjulte. Men ikke alltid. Diktaterne har ingen intensjoner om å holde sin kunst for seg selv. Da de i fjor holdt seanse på Middagskjelleren, resulterte det i trengsel og ekstraforestilling. Folk vil ha dikt, i hvertfall i opplest form.

Om å trenge inn i skallen på folk

Nå gjentar Diktaterne bedriften, og inviterer til "ordgasmе" på samme sted som sist. Denne samtalen fant sted i "Tåkeheimen", et kollektiv hvor halvparten av medlemmene holder til. Tre av fire var til stede. Disse var Rune Ytreberg, Jens Morten Hansen og Eivind Borud. Benedicte S. Lie manglet. Før vi kommer i gang, husker Jens Morten at det var brød han skulle bake, så vi innleder uten han.

Rune: Diktaterne er et tekstverksted. En gjeng som liker å skrive, og som har lyst til å gjøre noe mer enn å sitte på kafé, og si "Ja, jeg skriver", eller "Hei Æ skriv, ska vi pule?" Derfor treffes vi to ganger i måneden, og går gjennom tekstene, mens vi drikker. Av og til framfører vi det vi har skrevet.

Eivind: Diktaterne er en orgiastisk fylleklubb med ord. Jeg personlig har en ironisk distanse til det jeg driver på med. Jeg mener at den som prøver å være sjølhøytidelig mister oversikten over det han driver på med, da ender en opp som en gjennomsnittlig akademikerkloning som vandrer der borte på bruket. Du ender opp med kommunikasjon som ikke fungerer. Du ser ikke skogen for bare trær. Her kommer vi inn på speilstadiet til Jacques Lacan.

ET OFFENTLIG ROM
Litteratur i Tromsø. Fins det noe litterært miljø i byen?

Eivind: Det fins ikke noe litterært miljø i Tromsø. Jeg mener at det å forsøke å skape et miljø, blir kunstig. Kvasi. Et miljø må skapes automatisk. Hvis fire personer er interessert i å skrive, kommer de sammen av genuin interesse.

Rune: Det å skrive er jævlige individualistisk. Det er ikke som f.eks. i et rockeband, hvor musikken skapes i fellesskap.

Eivind: Du går ikke på byen for å få feedback, du går til folk du kjenner. Jeg har ikke noen tro på respons en får på Le Mirage.

Rune: Jeg går til de menneskene jeg kjenner godt. Det jeg skriver er så hudløst, at det er ganske tøft å legge det fram. Når jeg så har mottatt kritikk i Diktaterne, kan jeg klare å legge det fram i en forestilling. Men det er viktig å ha et miljø en kan få respons i. Se på Tromsø-rocken. Det finns ikke noe miljø. Den er jo helt død, de spiller de samme låtene og den

samme musikken som for ti år siden.

Men oppstår det ikke et større miljø omkring en forestilling som den dere nå setter opp?

Rune: Vi vil lage et offentlig rom for litteraturen, slik at de som skriver kan framføre ting, og få respons på det. Problemet i dag er at vi har noen få forfattere som selger vanvittig mye, og blir millionærer. Så har vi en underskog av etablerte forfattere som selger ca. 500 eksemplarer av hver bok. Derfor er det et poeng å skape dette offentlige rommet for litteraturen. Vår forestilling kommer sannsynligvis til å bli sett av omtrent 300 stk. Det er mer enn det antall de beste norske lyrikerne selger i dag.

Omsider har Jens Morten fått knadd brødene sine, og kan delta i diskusjonen mens de heves. Vi kommer inn på selve happeningen, og får først klargjort fakta.

Eivind: Forestillinga går på Middagskjelleren 18., 20. og 21. mars. Den vil inneholde sterke scener som komma og punktum. Det vil bli framført dikt, hovedsaklig av nyere dato. Men også noe eldre stoff. Benedicte vil f.eks. ha noe hun skrev for ti år siden. Da var hun rundt 16 år.

Jens Morten: Vi vil ha et band på fire medlemmer med på scenen. Disse vil da hovedsaklig spille etter noter. Musikken er spesialkomponert av Sturla F. og Rune Teigen. Den lages ved at vi leverer tekstene til dem, så komponeres musikken etter tekstens stemning og rytme. Det er viktig at musikken underbygger tekstens stemning og budskap.

Rune: Egentlig er det en gammel tradisjon etter de franske surrealistene omkring 1920. Vi smelter sammen kunstarter. For eksempel vil Jens Morten og Benedicte komme til å synge flere dikt.

PENETRERING

Dere skaper visse assosiasjoner med tittelen "Orgasmе"?

Rune: Vi har kalt forestillinga for "Orgasmе" fordi det går litt på dette her med orgasmen. Den er ekstatisk, seremoniell, rituell.

Jens Morten: Det er noe ekstraordinært. Noe andektig. Når du hører en opplesning av en litterær tekst, blir det noe rituell ekstatisk, som kan sammenlignes med sexakten. Den kommunikasjon som foregår mellom oss som leser opp, og de som hører på er en form for penetrering. Vi trenger inn i skallen på tilhørerne. Vi står der

som noen gedigne falloser. Publikum på Middagskjelleren er plassert i en trekant, sett fra scenen. Det er vel sammenlikning godt nok?

Rune: Den skikkelige gode orgasmen er en tilfredsstillende som opphever tid og rom. Det samme kan skje når du leser en jævlige god bok. Det ligger en nytelse i teksten. Når jeg står på scenen glemmer jeg at jeg er der. Opplevelsen blir en sterk øyeblikksopplevelse. For å sitere Inger Hagerup: "Et glassklart sekund av lykke".

Hva er god litteratur?

Jens Morten: For meg er god litteratur lekende, litteratur som vitner om en trang til å la alt være tillatt. Jeg vil helst unngå epokeplassering, fordi du da plasserer litteraturen i tid og rom. Den bør ikke plasseres der. Du bør glemme når, hvor og av hvem litteraturen er skrevet. Generelt er epokebetegnelsene noe som bør unngås i større grad. Jeg kan ikke forstå dikterne og kunstnerne som klassifiserte seg sjøl i forskjellige ismer på begynnelsen av dette århundre. Internt var de jo ofte totalt uenige om det meste. Epokene ble skapt for at vitenskapsmenn og akademikere har bruk for orienteringspunkter. Hva er god litteratur? Vel, Franz

Kafka er et navn du kan få av meg.

Rune: For meg er det uinteressant å tenke klassifisering når jeg leser en bok. Det kommer an på situasjonen jeg er i, om boka er god eller dårlig. Det er leseropplevelsen som er viktigst i litteraturen, for meg som leser. En høst jeg gjorde det slutt med en dame, og hadde det jævlige kjipt. Da leste jeg en bok som heter "Rett over mitt hode" av James Baldwin. Hvis jeg ikke hadde hatt det så kjipt, er det ikke sikkert at boka hadde vært så bra.

Mener du med dette å si at det ikke fins objektive kriterier for hva som er god litteratur?

Rune: Ja, skillet mellom god og dårlig litteratur er skapt av borgerstanden på midten av 1800-tallet. For noen er Morgan Kane like bra som Kafka. Det hele blir et spørsmål om subjektiv smak.

Eivind: God litteratur er bøker og sånt. Det er ikke opp til meg å fortelle folk hva som er bra.

Da dere ble presentert i Nordlys i forbindelse med forestillingen i fjor, ble det sagt at flere av dere hadde blitt refusert av forlag. Hvordan er ambisjonene i dag? Eivind sa i et tidligere nummer av Utopia at hans mål er å leve av å skrive.

Jens Morten: Jeg har ikke så mye respekt for litteraturen. Den kan egentlig reduseres til den underholdningsverdi den har. Underholdes folket, så er jeg fornøyd. Dette pratet om de store erkjennelsene. Jeg har ingen ambisjoner om å komme med noe sånt. Mitt livsmotto er at alt i bunn og grunn er noe latterlig.

Rune: Å få til å skrive noe som funker for meg sjøl, er vel mine ambisjoner. I tillegg hadde det vært okay om andre hadde fått noe ut av det. Det aller beste hadde selvfølgelig vært om jeg til slutt klarte å tjene penger på å skrive. Men det er utopisk.

Eivind vil ikke svare på spørsmålet, han henviser til det omtalte intervjuet i Utopia. Det passer egentlig ganske bra å avslutte samtalen her. Guttene begynner å bli urolige, det er nemlig lørdagskveld, og de skal ut i natten for å henge opp plakater.

JARLE JOHANSEN

Sansenes by

Roma er melodi
den setter sansene fri.
Form etter form gjør meg svimmel
som kraftige skyer på lysende himmel.
Barokken danser på Piazza Navona
i bygg og fontene.
Duene kurrer og bader seg rene
blandt folk som er pene
Og inn mellom bygningers striper av
luft
blander seg flere enn bare en duft.
Pizza og kaffe gjør ganene runde
flere enn jeg, når de tygger, må blunde.

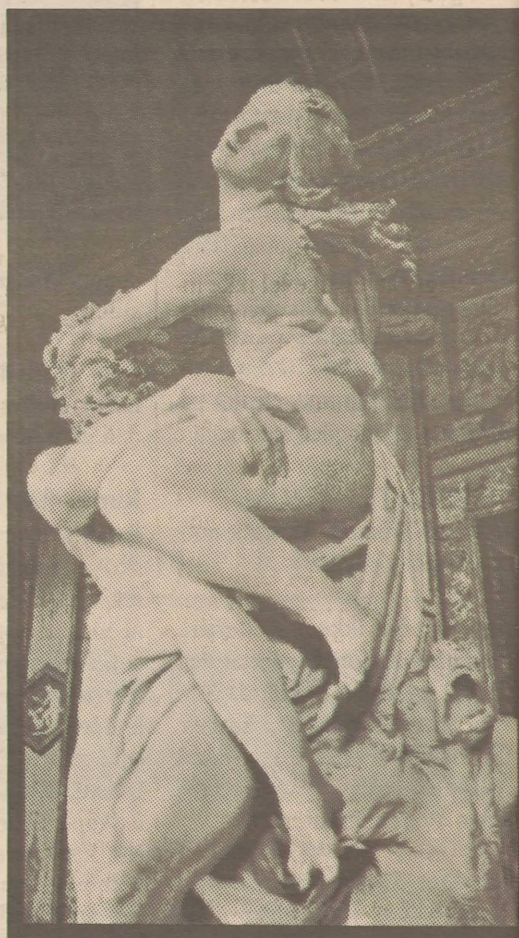
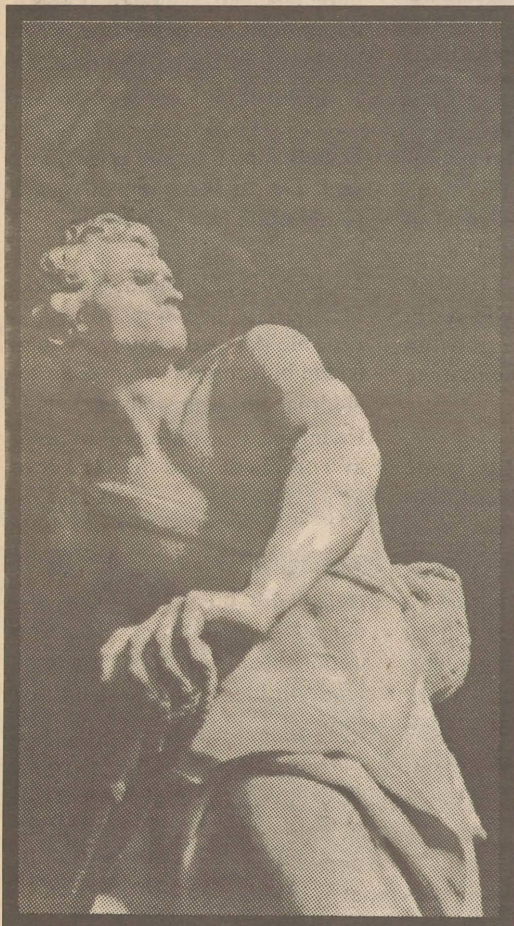
Roma kan varme
skjønt stenen er marmor
Den er overalt der menneskene bor.
Glattslippte Venus
og englefigurer
Bernini, jeg lurer,
trodde du stenen var fløte?
Hvordan fikk du figurene så bløte?
Så bløte at hendene mine vil ta på
men på et museum så vil ikke det gå.
Vi må bare svelge
og svelge igjen
la formene synke
ta minnene hjem.
Men ikke alt er forbuden frukt
De store søylene tåler våre hender
når vi tar på dem er det ingen som
skjenner.
Pantheon står der med kjempeføtter
Tyngden er synlig
har de dannet røtter?
Og inne i tempelbygningens hule
lager taket en gedigen kule

som slipper dagslyset inn og opplyser
men det er kaldt her inne, vi fryser.
Bygningens rom er svimlende ensomt
Så mye luft under hvelvet
så mye å favne om.
Jeg føler meg nesten tom.

Roma
et paradys for hver pore
det tidlige liv kan man spore.
På Forum Romanum lå strødd om-
kring
marmorbiter - de skjuler noenting
Vi må bare sette oss ned her og tenke
tilbake
Jeg kaller på gjenferd, og støtter min
hake.
Så kommer i tåken alt det som var
keiserens kappe, sandal og barbar.

Roma svulmer
kunsten er nær
luften er fylt av et grådig begjær.
Peterskirken, en stolt gigant
en unik kirke i sin variant.
Blendende virkelig symmetri
Den taler med kroppen, har noe å gi.
Gå inn og du formelig faller til bakken
Var det et statussymbol - eller takken
til gudene
de var så nære
ble syndene lettere nå å bære?

Nå fikk du smake en liten bit
neste gang så drar du dit...

Historia om den "tøffe" seksjonsleder!

Oppslaget i Utopia nummer 2 angående flyttesaka på ISV har gjort meg nokså oppgitt. Jeg brukte lang tid på å få fram motforestillingene mot å flytte og brukte de samme argumentene som Randi Rønning Balsvik i den anledning. Fra mi side var det viktig å få fram at det fantes mange grunner, både faglige og menneskelige, mot å flytte. Det ble under intervjuet sagt at jeg var kritisert for ikke å ha latt de faglige argumentene mot flytting komme fram, uten at det ble referert hvem som hadde kritisert meg. Det fremkom i ettertid. I intervjuet blir det nesten fremstilt slik at jeg og Randi Rønning Balsvik sitter og diskuterer saka. Jeg er uenig i at seksjonen ikke har fått anledning til å diskutere de faglige konsekvensene av å flytte og jeg uttalte meg klart på det punktet, men jeg har aldri karakterisert andres argumenter for "fiktive".

I intervjuet blir seksjonslederen og seksjonen karakterisert som "tøffe". Ordene ble sikkert brukt, men seksjonen fremstår her som langt "tøffere" enn fortjent. Jeg la tvertimot vekt på at både ISV og plan- og driftssentralen har vært imøtekomende og gjort en god jobb. Det er deres for tjeneste at ulempene har blitt så små som mulig, ikke vår "tøffhet".

Jeg krevde å få lese intervjuet, men vedkommende journalist ble ikke ferdig til avtalt tid noe som gjorde at jeg ga beskjed om at intervjuet kunne trykkes ulest. Jeg beklager at jeg likevel ikke insisterte på å få lese resultatet, men det var mitt, ikke journalistens ansvar. Men det er det eneste jeg finner å kunne beklage for min del, det øvrige er utslag av en uheldig og beklagelig kobling av mine og Randi Rønning Balsvik uttalelser.

Det viktigste for meg var å få fram at saka hadde to sider, i avisa framstår jeg enøyet og langt tøffere enn jeg er, har vært og kommer til å bli i denne saka.

Einar-Arne Drivenes
Seksjonsleder,
Historieseksjonen

SALG/KJØP

Til salgs: Tur/telemark skisko, størrelse 41, pent brukt, 083 44546

Tusen takk til den som var så snill å levere inn min blå pengebok (med 500 kroner) som ble funnet på B1005. Hilsen Siv Beate Jenssen

Det er mulig å sette inn rubrikkannonser i Utopia. Har du noe du vil selge, kjøpe, bytte, leie, låne eller gi bort, kom innom Utopiakontoret med en lapp. Rubrikkannonser er gratis for studenter. Vi holder til i kjelleren under ISL. Utopia kommer ut hver 14. dag.

En vanlig dag...

Student A, enslig hybelboer: Vekkerklokka ringer klokka 7.30, hun strekker seg en stund, står opp og dusjer. Frokosten nytes og matpakke smøres mens hun hører morrasendingen på radioen. Ellers er det stille rundt henne. Hun tar bussen til universitetet, finner seg en lesesalsplass og studiedagen kan begynne.

Student B våkner klokka 05.30 av en liten blåøyd baby med to små tenner og en tredje på vei. Han vil ha mat, og en søvndrukken mamma legger gullungen til brystet, og prøver å stjele ti minutters søvn til, før nurket vil bytte pupp. Salig morgenstund, mett og tissvåt baby blir skiftet på. Hun setter over kaffen, og legger seg på sofaen for å stjele ti minutters søvn til. Klokka 07.30 kommer storebror ut i stua, han er sulten og vil ha frokost med en gang. Mat og påkledning, storebror skal i barnehagen og lillebror til dagmamma. Først til barnehagen, assistenten vil drøfte noe angående ungen, og

mamma stresser videre med lillebror etter et kvarter med avskjedsklemmer til storebror. Hos dagmamma vil lillebror ikke være i dag, han skriker og henger fast i jakka til mamma som svelger og svelger på en klump i halsen. Men mamma må gå, for hun har eksamen om få uker, og er allerede etter normert studieprogresjon på grunn av gullungene sine.

Ettermiddag, og student A spiser middag i kantina, før hun leser ei stund til. Hun skal på Huset i kveld, nydelig pizza de har der. Kanskje tar hun en tur på kino, før natta innhenter henne.

Student B må forlate lesesalen før fire, på de sju timene hun har vært på universitetet har hun også måttet rekke forelesning og seminar. Barnehagen ringte klokka ett; storebror føltes varm og var slapp. Mamma ringer på nytt etter en time, han er litt bedre så mamma kan bli til vanlig hentetid. Vanskelig å konsentrere seg om fag. Storebror har feber og lillebror gråt da hun gikk i morges. Mamma tar

bussen, og handler før hun henter guttene sine. Strålende gjensynsglede. Middag, barne-TV og eventyrlesning. Bade og kveldsmat, og to varme små kropper legger seg klokka åtte. Lillebror plages med tannframbrudd og roer seg ikke før klokka ti, men storebror sover søtt. Mamma rekker å vaske noen klær, legge på plass i skap og rydde litt før natta innhenter henne også. Hun brer over ungene og kjenner en varme i brystet. "Tenk så heldig jeg er som har to friske gode unger". Men hun har så liten tid til dem og ønsker så gjerne å klare eksamen til våren.

Burde lese om kvelden også, men hodet er liksom ikke helt klart klokka 23.00 om kvelden, og hun har vært våken siden klokka halv seks om morgenen. Nei, det er best å sove. Hva var det hun leste i studentavisa i dag? Forsørgere trenger ikke faste lesesalsplasser mer enn andre? Nei, hun må ha lest feil...

En tobarnsmamma

Det evige allmøtet

Thomas Sandvik fra Studentutvalget kommer i nest siste Utopia med en del påstander om hvorfor studentpolitikken fungerer så dårlig. Disse påstandene er etter min mening litt på siden av det som er realiteten og delvis direkte visvas.

Sandviks forklaring er alt for lite unyansert til å kunne gi noen god forklaring på problemet. At studentene "lukker seg inn i sin egen lille verden, uten interesse for det som foregår i miljøet rundt" som Sandvik sier, er en sannhet med sterke modifikasjoner. Mitt inntrykk er et annet: Mange studenter er interessert i utenomfaglige aktiviteter og følger med på hva som skjer, men studentpolitikk er lite fristende! Dårlig informasjon, lange kjedelige møter og et inntrykk at man ikke kommer noen vei, fører til at mange foretrekker andre aktiviteter i stedet.

Hovedallmøtet

For hva er det som skjer på Hovedallmøtet? Jo, en del studenter finner ut at de skal gå på HAM for første gang, og de går derfra og sier: "Aldri mer!" Hvorfor skjer dette, egentlig?

Hvorfor går over halvparten av møtedeltakerne under møtet og hvorfor er det såpass få som i det hele tatt gidder å ta turen innom Hovedallmøtet?

Min påstand er at dette har noe med hvordan HAM vanligvis fungerer. Da mener jeg spesielt hvordan dagsorden er satt opp, hvordan sakspapirene er skrevet, hvordan møtet arrangeres og hvordan møtet ledes. Dette får konsekvenser som svekker

tilliten til studentdemokratiet. Et par eksempler:

***Møtene varer for lenge:** Et møte i fjor varte i seks timer (uten pause) og det er sjelden at møtene varer mindre enn tre timer! Man burde sette ei grense på to timer, men SU har aldri gjort seriøse forsøk på det.

***Utfallet av saksbehandlingen kan være nokså tilfeldig:** Saksframlegg, forslag til vedtak og voteringsorden er ofte uklart formulert at mange ikke er klar over hva de stemmer.

***Mange opplever at møtene er preget av fraksjonskamp, skittkasting på personer, manipulering, kuppeting o.l.** Den saklige diskusjonen lider ofte under dette.

Når Sandvik sier at "endringen av Hovedallmøtets reglement bidro til den dårlige rekrutteringa ved å vinge klippe HAM som realpolitisk organ", skjønner jeg ikke hvor han har det i fra. HAM fungerer stort sett som før og det er egentlig det som er problemet. Det nye reglementet prøvde å endre HAMs rolle, i den forstand at møtene skulle behandle saker av mer prinsipiell karakter. HAM skulle være en slags generalforsamling som ble holdt hvert semester, og som skulle trekke linjene for studentpolitikken. Studentrådet skulle være det øverste organ til vanlig og følge opp disse linjene. Desverre har ikke disse intensjonene blitt tilstrekkelig fulgt opp.

Tilbake til gammel praksis?

Jeg vil til og med påstå at vi er i ferd med å gå tilbake til det gamle praksis. Studentrådet har ikke fungert noe særlig i den siste tids, så SU har har dermed fått planlegge HAM nærmest på egen hånd. Dette fører nå til at vi er tilbake til en situasjon der HAM varer i 5-6 ti-

mer. Bare se på sakspapirene til førstkomende HAM! Det er ikke vanskelig å se at det vil bli et maratonmøte. Det er *altfor mange* saker på dasorden!

Ideelt sett burde det vært maksimalt to-tre saker og møtet burde legges vekt på å definere overordnede målsettinger. Dette har SU prioritert ned til fordel for en mengde reglements- og organisasjonssaker som kommer til å trøtte ut møtedeltakerne. Saksmengden er så stor at det ikke er mulig å få ei forsvarlig behandling av sakene.

Ny organisering?

Mange stiller seg spørsmålet om HAM egentlig er egna som øverste organ for et universitet med over 5000 studenter, og om allmøter i det hele tatt kan fungere på en forsvarlig måte.

Studentparlament og urnevalg er alternativer som mange tenker på, men det virker som at dette er bannlyst i en del studentpolitiske kretser. Man tviholder på allmøtesystemet, nærmest for enhver pris.

Dette gjør også komiteen som skulle vurdere studentdemokratiet. Deres forslag til endringer av organisasjonsmodellen går ut på å beholde HAM omtrent som før. Bare under et annet navn. De har ideer om listevalg som i og for seg er interessante, men har dette noe å gjøre på HAM?

Mitt spørsmål til de studentpoliti-kere som fortsatt orker å være med er: Hva med å gi opp allmøtesystemet og heller bruke kreftene på å aktivisere instituttene og til å få et studentparlament/studentråd til å fungere? Hvis de absolutt må beholde allmøtet, må de få opp øya for at det å arrangere et allmøte er en *kunst*. Det kreves en masse omtanke for at det skal bli bra, noe som tar både tid og krefter.

Øyvind Hanssen

KURS i praktisk nynorsk
Start 24.3, 19.30, B1004 ISV
Påmelding Eldar 083-88313

REPARA-
TØRENE
KOMMER

L
E
S
E
R
S
I
D
A

MORGEN VED CHOBE

Foto: Anna Katarina Grova

Mens vi venter på Polarinstittet...

Dette er Utopia sin faste meldingsspalte. Savner du noe, tips oss. Kontakt Tomas på Utopia-kontoret vis á vis ISV kantina.

UKA er ansvarlig for de fleste av postene på denne MVVPPi (*Mens Vi Venter...*). Programmet er tettpakket og variert, og hvorvidt det blir vellykket er i stor grad avhengig av deg. Konserter og sportslige arrangementer dominerer, og i tillegg er det ennå mange muligheter til å få med seg verdens nordligste UKA-revy (the northernmost week revue of the world - die meistlich nordlich Woche festgespielgeföhlen)

Vi tillater oss allerede å gi en aldri så liten påminning om at eksamen nærmer seg fryktelig fort, og alle aktiviteter som ikke har tilknytning til eksamen og pensum stiger i popularitet. Men tro oss: vi nevner ikke eksamen av skadefryd, de fleste av oss i redaksjonen er i samme situasjon. Og en god trøst er det kanskje at om bare to-tre måneder er det hele over.

Tirsdag 16.mars

får du denne lefsa i hånden. Ta en tur til Vest-inngangen MH-bygget klokken 12.00; UKA arrangerer ridderturnering på spark.

Det blir **revyforestilling** klokken 20.00, og konsert med *Butterfly Garden* på Borti Natta klokken 22.00.

Cabareten *"I godt selskap"* opptrer på Skarven klokken 21.00..

Onsdag 17. mars

er vi "midt mellom" mørketida og midnattsol. Det er to måneder siden sola viste seg, og to måneder til til første natt uten solnedgang.

St.Patrick's Day, Irlands nasjonaldag, feires på Middagskjellern kl.21.00. Tromsø-bandet *Rebels* med venner inviterer til feiring av dagen med jigs'n'reels og irsk sang.

UKA fortsetter selvfølgelig, med **revyforestilling** klokken 18.00 og konsert med *Dronning Mauds Land* klokken 20.00 på Borti Natta.

Medlemsmøte for **Fjellgruppa TSI**. Teori om snøhule, snøskred, bekledning og forfrysning. Medlemsmøtet er en forbedelse til helgas snøhuleturnering.

Cabareten *"I godt selskap"* opptrer på Skarven klokken 21.00.

Torsdag 18.mars

UKAs mest sportslige innslag både med hensyn til aktivitet og tidspunkt: Klokka 08.30 - halv ni - starter fotballturneringa.

Klokken 16.00 blir det **moteoppvisning** på Borti Natta. UKA har falt så dypt at de markedsfører arrangementet med at det blir visning av undertøy - det betyr vel at moteklærne ikke er det viktigste.

Vårens sannsynligvis eneste **Hovedallmøte** avholdes klokken 17.00 i Aud.UB.

Børre Knudsen er foredragsholder ved bibelseminaret til **TROKS** klokken 19.00 i undervisningsrom C-1003 på ISV. Tema er Det gamle testamentet sett i lys av Det nye testamentet. Børre Knudsens personlighet og kunnskaper gjør seminaret vel verdt å overvære.

Revyen klokken 18.00 og 20.30.

YeahLove Swans har konsert på Borti Natta klokken 21.00.

Fredag 19.mars

UKA-dagen starter klokken 16.00 med Skliathlon ved IMR.

Filmklubben viser *"A Clockwork Orange"* på Verdensteateret klokken 16.30.

Kaldfjord Musikkforening feirer 10-årsjubileum med en spennende **festforestilling** i Storsalen, Kulturhuset.

Verdenshistoriens sannsynligvis aller siste sjanse til å få med seg revyen er i dag klokken 18.00 og 20.30.

Premieutdelingen etter Skliathlon blir klokken 22.00 i Nye Bodega.

Helga 19.-21.mars

arrangerer fjellgruppa snøhuleturnering/kurs til Trollvassbu. Vil du være med, møt opp på medlemsmøtet onsdag (se ovenfor).

Samme helg, fra fredag til lørdag, arrangerer jussforeninga **ELSA** kurs med EF og EØS som tema. Se side 5.

Lørdag 20.mars

Vårjevndøgn, fra i dag har vi lengre soldager enn Sør-Norge!

Filmklubben viser *"Dr. Strangelove"* på Verdensteateret klokken 14.30

UKA avsluttes med fest i Nye Bodega.

TROKS har lagsmøte på Bjerkely Misjonssenter, Mellomveien 96, klokken 19.30.

Søndag 21.mars

er eneste sjanse for å se Riksteaterets *"En folkefiende"* av Henrik Ibsen. Storsalen, Kulturhuset, klokken 19.30.

TROKS arrangerer kulturkveld i Rektor Steensgt. 21 klokken 19.00. Rektor Steensgate er forlengelsen av Grønnegata i retning nord, og nummer 21 er et grønt, gammelt hus med en lysblå Lada i innkjørselen.

Studentenes Undervannsklubb drar på båtturnering til "Süd-Amerika".

Tirsdag 23.mars

er temaet evangelisering på Lagshuset, Storgt. 99, klokken 19.00. Arrangør: TROKS.

Onsdag 24.mars

Temakveld på *Blå Rock*, med fokus på norsk New Wave, presentert av Ingar Røys. Filmkveld for *HiTø*, Homofile i Tromsø.

Fredag 26.mars

er første dagen for "vårens vakreste eventyr"; The Dance Studio arrangerer *"Dance Carousel"* med sine over 500 elever fra 4 år og oppover. Forestillingen går i dag og i morgen.

Helga 26.-28.mars

Studentenes Undervannsklubb drar på

helgetur til Skibotn.

Lørdag 27.mars

er dagen for **Den store jubileumsfesten** for Universitetet som ble vedtatt opprettet for 25 år siden. Jubileet er egentlig den tjuetvende, men arrangørene regner nok med at festen varer til da. Fordi det er Universitetet og ikke studentene som arrangerer, er det gode sjanser for at festen blir en suksess.

Før festen begynner, rekker du *"Mannen som ikke kunne le"* på Filmklubben klokken 14.30. Verdensteateret, som vanlig.

Søndag 28. mars

er dagen du må sove en time lenger for å sove like lenge som dagen før (eller var det omvendt?) Vær klar over at sommeren er over om et halvt år.

Tirsdag 30. mars

er utgivelsesdato for neste **Utopia**.

Påskeferie

Allerede nå minner vi om at Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag har sitt tradisjonelle **påskestevne** i Alta første halvdel av påskeferien. Nærmere opplysning hos NKSS Tromsø, 083-84336.

Fra skjærtorsdag drar man videre til Kautokeino og blir med på den storslagne **samiske påskefeiringa**. Det blir mye samisk kultur, "verdensmesterskap" i Rein-kappkjøring med egen turistklasse, og masse fint skiføre.

Er du deltaker på påskestevnet i Alta, får du oppholdet i Kautokeino nesten gratis. Men uansett anbefales en tur til Kautokeino eller Karasjok i påsken. Påskefeiringen er en stor kulturopplevelse, og skiforholdene sannsynligvis blant de beste i landet.

Kulturredaktørens påskeanbefaling er forøvrig Torbjørn Egners opplesing av *"Ole Brum"* i originalopplesning på NRKs Barnetimen hver dag hele påsken.